

NIEUW OP DE HR: SCHAAL 13

Win
vrijkaarten
BEATS010

**INTERVIEWS
TRUUS.TRENDY**

**Albeda-directievoorzitter
PIET BOEKHOUD**

HOGESCHOOL
ROTTERDAM

Procenten en machten

Na de aandacht voor het dalend taalniveau van aankomende leraren, wordt nu ook geconstateerd dat studenten die een technische of economische studie volgen, vaak onvoldoende blijken te kunnen rekenen. In deze *Profielen* deel drie van een reeks over dit onderwerp. Prof. Dr. Jan van de Craats van de Universiteit van Amsterdam stelde in het vorige nummer dat de onderwijsvernieuwingen in het basis- en voortgezet onderwijs hebben geleid tot een onmiskenbare afname van reken- en wiskundevaardigheden waardoor veel hbo-studenten kampen met een wiskundeachterstand. En ook aansluitingsproblemen tussen de verschillende lagen in het onderwijs spelen een rol. Tussen mbo en hbo is het gesprek over een goede aansluiting weliswaar gaande, tussen het hbo en het voortgezet onderwijs (vo) is dat veel minder het geval. Hbo en vo zouden veel meer bij elkaar op schoot moeten zitten. Immers: De havo is nog altijd de grootste toeleverancier van het hbo. En zelfs tussen het basis- en hoger onderwijs zou de dialoog moeten verbeteren. Zo wordt het hoger onderwijs pas in de eindfase betrokken bij het samenstellen van de Cito-toets. Op dat moment kun je niet veel meer doen dan het signaleren van foutjes, maar voor het bijstellen van de koers is het dan te laat.

Gelukkig worden de problemen onderkend en zijn er hoopvolle signalen. Er komen nieuwe examens op havo en vwo in 2013 en er is een samenwerkingsverband tussen hoger onderwijs en middelbare scholen in onze regio gestart, het Bètaknooppunt Zuid-Holland, waar ook de Hogeschool Rotterdam aan deelneemt. Bovendien komt er extra geld voor het hbo: zestig miljoen euro voor een injectie in het bèta- en techniekonderwijs en meer dan 31 miljoen euro voor bestrijding van uitval uit het hbo.

Maar het zal nog wel even duren voor de wiskundedeficiënties hbo-land uit zijn. Tot die tijd is het bijspijkeren geblazen. In dit nummer kunt u lezen dat het bijspijkeronderwijs op de hogeschool groeit en bloeit en tot de *corebusiness* van het hbo is gaan horen.

Dorine van Namen
Hoofdredacteur Profielen

PROFIEN.HRO.NL
elke dag vers onderwijsnieuws

10 De inspirator: Piet Boekhoud

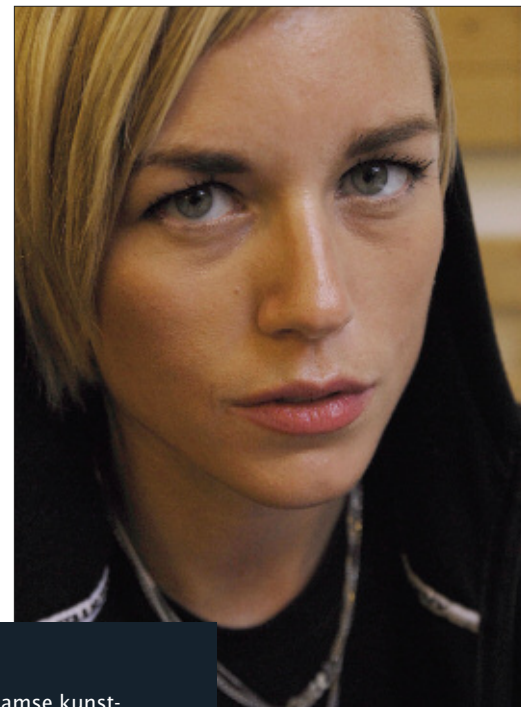
Aan het hoofd van het Albreda College, een van de 'leveranciers' van de HR, staat een markante man, in het bezit van een uitgesproken visie op 'de jeugd van tegenwoordig': Piet Boekhoud. *Profielen* sprak met deze invloedrijke persoonlijkheid uit de Rotterdamse onderwijswereld.

6 Interview: TRUUS.TRENDY

TRUUS.TRENDY is een bekende figuur in de Rotterdamse kunst-, uitgaans- en jongerenscene. Drie jaar geleden startte ze het maatschappijkritische 'anti mass war' kledinglabel TRUUS.TRENDY, maar ze kreeg pardoes ook een rol als jongerenexpert toebedeeld.

22 Achtergrond: schaal 13 voor docenten

Als je carrière wilde maken in het onderwijs, moest je manager worden – zo was het lange tijd. De HR wil nu ook groei langs onderwijsinhoudelijke lijnen mogelijk maken, onder meer door een schaal 13 voor docenten in het leven te roepen.

Onderwijs

- 8 **Onderwijs Actueel:**
Wiskundeachterstand, deel 3 (slot)
- 9 **Bij de les**
Commerciële economie op de camping
- 21 **Afgestudeerd**
Illustrator Sandra de Haan

Nieuws HR

- 12 jaaropening, hogeschoolprijzen, Marokkaanse rolmodellen, BEATS010, Academie voor Verloskunde, instituutspportret CMI, prijzen voor tijdige betalende collegelid, onderwijsbegroting 2009
- 30 **adressen en infobalk Hogeschool Rotterdam**

Uitgaan en recensies

- 24 **Uitgaan: Awakenings**
Profielen ging naar een editie van Awakenings, een van Nederlands grootste dancefeesten, en beleefde een gedenkwaardige nacht.
- 26 **Recensies**
o.a. Bløf, *Death Race* en *Lange Poten*

Columnns

- 9 Wouter Pols
Perfectibilité
- 25 Ernest van der Kwast
Stress der studenten

Rubrieken

- 4 Welles-nietes, de concurrentie, Fokke & Sukke
- 5 **Wie ben jij dan?**
- 20 **Arbeid adelt: nieuw medisch team HR**
- 28 **Meelopen met...** **NIUWE RUBRIEK**
- 29 **(zaken)profieltjes**
- 30 **Colofon**

Mail en win!
Vrijkaarten voor BEATS010,
het officiële studentenfeest
van de Hogeschool Rotterdam
Check pagina 15
of profielen.hro.nl

De concurrentie

Profielen kijkt over de heg bij collega-hogeschool- en universiteitsbladen.

Delta – TU Delft

Verslaafd aan games

De uitval aan de TU Delft is hoog, ongeveer de helft van de studenten haakt voortijdig af. Reden voor de universiteit om te onderzoeken hoe dit komt. Een deel van de studenten gaf aan af te haken door gamen. Sommige studenten kunnen zo opgaan in een spel dat ze te laat beginnen met het leren van een tentamen. Bij sommige spellen, zoals *World of Warcraft*, geldt dat veel spelen nodig is om beter te worden. En daar ligt de verslaving op de loer. Het kan gebeuren dat studenten door het spelen contact met de buitenwereld verliezen en zelfs niet meer buitenkomen. En dat maakt het volgen van colleges natuurlijk lastig.

Sensor – Hogeschool van Arnhem en Nijmegen

Verslaafd aan vrouwenseries

Veel mannen gaan even wat anders doen als hun vriendin zich op de bank nestelt voor een avondje vrouwenseries op Net5. Maar auto-techniekstudent Rik kan juist geen genoeg krijgen van deze series. In tegenstelling tot

echte mannenseries als *The A-team* vindt hij ze veel realistischer. Bovendien vertoont zijn leven opvallende gelijkenissen met de dramatische gebeurtenissen uit de series. Zijn eigen drama's, onder andere een vader die homoseksueel bleek, kwam hij deels te boven door 's avonds met zijn moeder en zusje met het bord op schoot lekker naar *McLeod's Daughters* en *ER* te kijken. Rik downloadt regelmatig afleveringen om niks te hoeven missen. Het kopen van dvd-boxen gaat hem echter net te ver.

Erasmus Magazine – Erasmus Universiteit Rotterdam

Honger door bloed op tv

Uit onderzoek van Dirk Smeesters is naar voren gekomen dat de televisiekijker na het zien van rampennieuws meer honger heeft en zin krijgt om dingen te kopen. De onderzoeker verklaart dit door te stellen dat de doden op televisie ons doen denken aan onze eigen sterfelijkheid. Om deze gedachten kwijt te raken, gaat men eten of kopen. Tijdens het onderzoek bleek dat mensen die het woord 'dood' horen, meer zin in snoepen kregen dan mensen die andere nare woorden hoorden. Een snoepverslaving is hiermee makkelijk af te schuiven op alle ellende in de wereld!

MG

welles-nietes

klacht van

Diverse studenten communicatie and multimedia design

tegen

Voorzitter van de examencommissie van CMI

uitspraak college van beroep

ONGEGROND

Expertise externe docent

Tijdens het tweede jaar volgen studenten communicatie and multimedia design het vak mediatheorie waarvoor ze opdrachten moeten inleveren. De docent is nauwelijks aanwezig en de meeste studenten krijgen een onvoldoende voor het vak. De herkansingen worden nagekeken door een externe docent. Deze heeft in de ogen van de studenten onvoldoende kennis over de lessen die bij het vak horen. Dit zou blijken uit het commentaar dat hij op het werk geleverd heeft. Volgens de studenten was dat onterecht en suggestief. 75 procent van de studenten kreeg een onvoldoende. Hierna heeft de opleiding diverse herkansingen aangeboden, maar de studenten willen geen herkansing. Ze willen dat hun eerder ingeleverde werk nagekeken wordt door een interne docent. De studenten zitten inmiddels in het vierde jaar van hun opleiding. De voorzitter van de examencommissie erkent dat niet alles vlekkeloos is verlopen en heeft een intern onderzoek ingesteld. Daaruit is gebleken dat weinig studenten gebruikgemaakt hebben van de vier herkansingsmogelijkheden. Inmiddels heeft een groot deel van de studenten dat oorspronkelijk in beroep ging, het vak tijdens een vijfde mogelijkheid om te herkansen wel gehaald. Ditmaal nagekeken door een interne docent. De voorzitter stelt voor dat de studenten die het vak nog niet hebben gehaald een laatste herkansingspoging mogen doen in augustus, zodat hun afstuderen niet in gevaar komt. (Deze zaak is net voor de zomervakantie behandeld.) Het college van beroep ziet in dat een en ander niet zonder problemen verlopen is, maar vindt ook dat de opleiding de studenten voldoende tegemoetgekomen is door meerdere herkansingen aan te bieden. Eerder gemaakt werk hoeft volgens het besluit van het college van beroep niet opnieuw nagekeken te worden. De studenten hebben dus moeten herkansen om het vak nog te halen.

MG

Wiebenjijdan?

Eerstejaars animatie

FEMKE CORINO (22)

Na haar overvloedige wilde haren te hebben verloren in Australië, is ze terug van weggeweest. Femke Corino deed vier jaar geleden een vergeefse poging om autonome beeldende kunst te studeren aan de Willem de Kooning Academie, nu volgt ze er de studie animatie. Nieuwe ronde, nieuwe kansen.

Mijn kamer...

Mijn paleis! Ik woon al drieënhalve jaar anti-krak in Dordrecht, midden in het centrum. Het is een mooi groot huis met veel authentieke versieringen. Soms voelt het als een spookhuis omdat het zo groot is. Ik ben nu aan het kijken voor iets in Rotterdam.

Bijbaantje... Momenteel werk ik bij de Rabobank in Barendrecht als administratief medewerkster. Ze hebben me gevraagd te blijven voor twee dagen in de week. Ik weet nog niet of ik het doe. Dat hangt van mijn rooster af.

Als ik uitga... Ga ik meestal stappen in Dordrecht of Rotterdam. In Dordrecht ga ik vaak naar Miro; een tapasbar waar ik heb gewerkt. Ook ga ik weleens naar Bibelot, een pop- en cultuurpodium. In Rotterdam ga ik meestal naar Rotown. Soms word ik, of ik nou wil of niet, door mijn homovriend meegesleurd naar foute homobars in Rotterdam.

Met 1 miljoen... Kan ik mijn school betalen! Ook zou ik graag nog een wereldreis maken én terug naar Australië om vrienden op te zoeken. Verder zou ik een appartement kopen in de stad en

een strandhuis om te kunnen surfen. Ook zou ik goede vrienden en familie iets willen geven waar ze echt iets aan hebben.

Mijn ideale lief... Nou, die moet eerst heel wat testen ondergaan. Ik ben nogal kritisch. Ik weet zelf eigenlijk niet zo goed wat ik wil.

Als ik de baas was van de HR... Zou ik de studenten heel goed begeleiden. Dus meer studieloopbaancoaches. Maar volgens mij is het in vergelijking met vier jaar geleden al verbeterd.

Wakker maken voor... Als ik wakker gemaakt móet worden, dan voor een echt avontuur! Bijvoorbeeld om naar de andere kant van de wereld te reizen, weg van hier, weg van het eiland Dordrecht.

Mijn ideale website... Heb ik niet echt. Internet interesseert me niet zo, ik heb meer met boeken.

Vier jaar geleden... Begon ik aan de opleiding autonome beeldende kunst. Daar ben ik mee gestopt omdat ik erachter kwam dat ik er nog niet klaar voor was. Maar de kriebels om creatief bezig te zijn, bleven. Nu doe ik animatie en dit keer ga ik het beter structureren.

Ooit... Je weet nooit wat de toekomst brengt, maar ik hoop ooit voor mijn werk in het buitenland te belanden en veel te reizen.

RvG

foto: Levien Willemsse

FOKKE & SUKKE WAREN GEVREESD OP HUN MIDDELBARE SCHOOL

MAAR ALS WE HIER
DRIE LERAREN WEG-
PESTEN...

...KRIJGEN WE
HELEMAAL GEEN
LES MEER.

RGVT

www.foksuk.nl

TRUUS.TRENDY, alias Marieke van der Weiden (30), is een bekende figuur in de Rotterdamse kunst-, uitgaans- en jongerenscene. De voormalige pr-vrouw en *doorbitch* van Now&Wow startte drie jaar geleden het maatschappijkritische kledinglabel TRUUS.TRENDY, maar lijkt ook pardoes een rol als jongerenexpert toebedeeld te krijgen.

Voor wie het nog niet weet: TRUUS.TRENDY is hot. De jonge Brabants-Rotterdamse heeft een goed gevulde prijzenkast: Zo won ze in 2006 Rotterdam Idee, en was ze dit jaar – samen met galerie Roodkapje – winnaar van de Museumnacht. Ook werd ze door het publiek van NL10 uitverkozen tot Rotterdams stoerste vrouw en zelfs het Instituut voor Commercieel Management van de HR pikte een graantje TRUUS.TRENDY mee door haar dit collegejaar te contracteren als docent.

Het verhaal van Marieke van der Weiden begon in een dorp in Brabant, waar ze als gabbertje experimenteerde met controversiële kleding en het rauwe Rotterdam een grote aantrekkingskracht op haar had. 'Ik hou van kleding maar ook van de "viezigheid" ervan', vertelt Van der Weiden. 'Zo hangt het trainingspak al vanaf mijn zestiende in de kledingkast. In mijn dorp vond men het trainingspak behoorlijk asociaal, zeker voor iemand uit een gewoon, modaal gezin, zoals ik. Mijn moeder gooide mijn Nikes en Australians weg onder het mom van "Anders gaat ze de verkeerde kant op!". Dat effect van een Australianpak, liefst nog met een Fred Perry erboven, was voor mij heel interessant. Dat een kledingstuk mensen compleet panisch kan maken! 'Op dit moment zit ik opnieuw een beetje in een "vieze" fase. Ik wil zo bruin mogelijk zijn en me behangen met zilver of goud. Ik moet nu gewoon even 1996, Anita, zijn. Maar het gaat me niet om de kleding en andere uiterlijkheden. Het is het spel, het luchtkasteel om die kleding heen dat voor mij de *drive* vormt. Neem het dagblad *Metro*. Kennelijk hebben ze vaak niks te schrijven en denken ze dan: Laten we TRUUS. maar weer eens bellen. En natuurlijk heeft TRUUS. dan wel wat. Dan krijg je dus een voorpagina met de koppen: OORLOG IN IRAK, en daaronder PAND TRUUS. GAAT NIET DOOR. Dan denk ik: Hoe is dat mogelijk!'

TRUUS.TRENDY trekt de aandacht met prints van bommen en pistolen. Met die wapens verklaar je de oorlog aan de massaconsumptie. Maar wordt TRUUS. dan zelf geen deel van wat jij verwerpt?

'Inderdaad. Daarom heb ik dat *anti mass consumption*-credo inmiddels uit mijn verhaal gehaald. Het was meer een marketingkreet die paste in die tijd. TRUUS. is nu *anti mass war*, en dat staat voor anti massa en geforceerde hypes. TRUUS. is tegen 'de massa'. Het zit 'm vooral in

de een-op-een communicatie die TRUUS. onderhoudt, zoals ik dit jaar heb gedaan met bejaarden. Er gaan acht bejaarden in TRUUS.-outfits en bordurend en al *on tour* langs de clubs, het hele jaar lang. Dat is een-op-een beleid van mij om een paar bejaarden achter de geraniums te trekken en gelukkig te maken. Dat is mijn anti massa-oorlog. Natuurlijk is het ook fashion, want de dames dragen TRUUS. en een bepaalde massa kan daar altijd mee vandoor gaan. Maar het is wel zo dat ik van alle

DUIZEND BOMMEN EN PISTOLEN TRUUS.TRENDY

ontwerpen maar 25 stuks maak. Op feesten kom ik meestal maar één iemand tegen die een TRUUS.TRENDY aan heeft, en dan is het ook nog zo dat de TRUUS.-dragers heel divers zijn: Ik zit tussen de skaters, de gays, de echte Truzen die Truus of Trudie heten, de sporters, de studenten die hun pak altijd naar school aan hebben en de hippe kipjes die echt vol gas in TRUUS. willen. Ik probeer al die doelgroepen aan te raken. Dan blijft het interessant, want de ene groep wil van de andere leren. Die gayman van 46 wil weten wat die gast van zeventien aan heeft, en zo ontstaat een stijl die tegenwoordig 'straat' wordt genoemd.'

Jij staat bekend om je feeling met 'de straat'. Je wordt ook wel ingeschakeld om jongeren te bereiken die eigenlijk niks willen, zoals voor de hiphopopera Atalanta.

'Het is niet zo dat ik dat wel kan en anderen niet. Maar ik heb m'n TRUUS.-label, mijn NOW&WOW geschiedenis en een groot netwerk via hyves en myspace. Na twee keer aandacht voor Atalanta in de pers heb ik de meiden uit mijn bestand ingezet. Ik liet tien van hen flyeren, met een stel hiphopmannen eromheen, en gelijk was er aandacht. Een groep meiden trekt altijd. Die Truzen namen allemaal hun vriendinnen mee. We organiseerden een paar feestjes, waren heel actief op internet en werden daardoor ook opgepikt door andere sites. Zo ontstond er een *buzz* rondom de voorstelling.'

Maar als je het met een opera kunt, kun je het misschien ook met andere niet-zo-sexy onderwerpen, zoals verkiezingen.

'Dat zou ik te gek vinden. Ik merk dat ik steeds serieuzer word genomen. Niet alleen voor mijn oproer en geblaat, maar ook omdat ik een steentje wil bijdragen aan de stad. Rotterdam is oké, maar soms zakt de boel in en dat vind ik zonde. Ik beweeg een andere groep, een groep die moeilijk te bereiken is voor de gemeente. Het aanbod voor die jongeren bestaat nu vaak uit sneaker pimpen, latin villagen, hiphoppen enzo. Maar daarmee bereik je niet de hele jeugd. Je hebt ook een heleboel studerende chicks met hoofdhoekjes rondlopen die misschien wel mode of iets anders willen studeren. Zelf woon ik op Zuid en daar zie ik ook veel jongeren die niet per se aan het sneaker pimpen zijn, maar wel leuke dingen willen ondernemen. Toch worden ze nergens bij betrokken.'

Je bent ook door het Jongerenjaar benaderd.

'Ja, maar daar ben ik weer mee gestopt. Ik kreeg bij YourWorld een collectief geklaag te horen. Een kleine groep jongeren – vaak blank – wil alles, en die andere – heel grote en je raadt het al: vaak allochtone – groep wil

niks, was de klacht. 'YourWorld' heet het. Waarom niet: Onze stad! Ik heb kort in een soort klankbordgroepje van de organisatie gezeten. Maar dat zette geen zoden aan de dijk. Als zij zouden zeggen: Begin jij maar aan de probleemjongeren van Zuid, prima, dan doe ik dat. Maar ik heb geen zin om het nóg 'leuker' in Rotterdam maken, met alle doorsnee Off_Corso's en Thalia Lounges van dien.'

Ondanks je heftige imago heb je wel gewoon netjes gestudeerd. Heb je wat aan die studie communicatie gehad?

'Ja, heel veel. Ik wilde eerst de modetak van de kunstacademie doen. Maar ik ben niet aangenomen. Bij de intake vroegen ze me waarom ik een Björn Borg-tas had. Ik had geen flauw idee. Ik kwam net van de havo, ik vond het gewoon een mooie tas. Praktisch jankend ben ik vertrokken omdat ik niet werd aangenomen. Toen werd het communicatie, maar thank God! Nu pas begrijp ik de vijf p's, conceptbeleving, marketing, Rijkenberg, al die dingen die ik er heb geleerd. Het zijn inzichten die dagelijks voor TRUUS. gebruik.'

Hoe gaat het verder met TRUUS.TRENDY?

'TRUUS. draait op zich wel. Het belangrijkste is nogmaals niet de kleding of die *gun*, maar de antenne voor wat bepaalde groepen beweegt. Of ik die antenne commerciëler dan nu zal gaan exploiteren, weet ik nog niet. Ik ben zoekende. Mijn twintiger jaren zijn achter de rug. Ik heb altijd gezegd dat ik na tien jaar grote stad weer zou verkassen. Nu zit ik aan mijn negende jaar Rotterdam... Vroeger had ik een soort barbieleven voor ogen: de boerderij met schuifpui, de schapen op het land, de man achter de barbecue en de vijf kinderen. Dat komt er ook aan. Het is allemaal nogal fliere-fluiterig geweest. Nu wil ik gaan opbouwen.'

www.truustrendy.com
WWW.TRUUSSHOP.COM

Wiskundeachterstand, deel 3

Veel (aankomend) studenten komen tekort wat betreft reken- en wiskundevaardigheden. In twee artikelen heeft *Profielen* dit probleem en de oorzaken ervan onderzocht. Verbeteringen zijn onderweg, bijvoorbeeld met de invoering van nieuwe examens op havo en vwo in 2013, maar tot die tijd blijft het devies: bijspijkeren. Aan initiatieven op dit gebied geen gebrek.

Bijspijkeren wordt nieuwe corebusiness

Het was een *reality-check*, maar wel één die positief uitpakte, toen de Hogeschool Rotterdam alle aankomende bètastudenten het aanbod deed een gratis *summercourse* wiskunde te volgen. 'We dachten: Je vraagt mensen om in hun vakantie een week naar school te gaan om hun wiskunde op te frissen, dat zal vast niet stormlopen, maar we vergisten ons.' Aan het woord is Gert-Jan Verboom, projectleider Techniek Plaza van de Hogeschool Rotterdam en uitvoerder van de pilot *summerschool* wiskunde. 'Aanvankelijk wilden we één klas samenstellen, maar toen de aanmeldingen bleven stijgen besloten we drie groepen te formeren van in totaal 79 studenten. Zelfs toen moesten we nog mensen teleurstellen, want alles bij elkaar opgeteld waren er 133 aanmeldingen, plus nog tussen de 25 tot vijftig leerlingen die niet op de reservelijst geplaatst wilden worden. Een respons die onze verwachting ver oversteeg.'

Doel van de *summercourse* was leerlingen vóór de start van hun opleiding bij te spijkeren in wiskunde en voor te bereiden op de entree-toets die elke technische opleiding aan het begin van het studiejaar afneemt. Gedurende de

week kregen de aankomende studenten drie dagen wiskundeles van een vakdocent van hun instituut (IBB, EAS, CMI), één dag was gereserveerd voor een bedrijfs-excursie en één dag voor 'personal branding'. 'Want niet alleen wiskundevaardigheden bepalen het succes in je studie', zo verklaart Verboom. 'We willen een betere instroom, maar ook dat de studenten vervolgens niet uitvallen. Deze laatste dag was bedoeld om studenten daar bewust van te maken en met hen te zoeken naar hun sterke punten.'

Chris Otte is docente bij EAS (Instituut voor Engineering en Applies Science). Zij was een van de vakdocenten die tijdens de *summerschool* wiskundeles gaf. 'Het niveau van de deelnemers was heel verschillend. Er waren er die alleen wiskunde A hebben gehad. Voor hen was het programma, met een focus op wiskunde B, natuurlijk zwaarder dan voor anderen. Maar het bijspijkeren voor de poort op zich heb ik wel als nuttig ervaren. Een aantal van de deelnemers heb ik nu in de klas. Ik zie dat zij minder afwachtend zijn dan hun studiegenoten. Ze gaan gelijk aan de slag en als ze iets niet

begrijpen, laten ze het er niet bij zitten.' Wel zou Otte bij een eventueel vervolg op de *summerschool* kiezen voor dagdelen wiskunde, in plaats van volle lesdagen. 'Ik zag dat ze aan het eind van de middag stomme fouten gingen maken. Studenten ervaren wiskunde natuurlijk niet als zo'n flitsend vak. Na een paar uur is de concentratie weg.'

Maple TA to the rescue

Dertig procent van de deelnemers aan de *summerschool* was afkomstig uit het mbo, de rest had havo, vwo of een niet-afgeronde opleiding. De pilot, gefinancierd door gelden van het bèta stimuleringsprogramma SPRINT, past binnen het beleid van de HR die onder de noemer van 'attractief en intensief onderwijs' stevig inzet op het binnenboord houden van haar studenten. Zo'n dertig procent van alle studenten (dus niet enkel de bèta's) heeft ondersteunend onderwijs nodig, zo staat te lezen in een notitie van de hogeschool.

Voortijdige uitval is de grootste vijand van de Hogeschool Rotterdam. Ook studenten die gelden als 'regulier toelaatbaar' zijn lang niet altijd voldoende uitgerust met basisvaardigheden. Voor de poort, denk aan de *summerschool*, of anders in de eerste college-weeken worden studenten daarom diagnostisch getoetst. Scoren ze onvoldoende, dan kunnen ze de keuzevakken wiskunde A/rekenen en wiskunde B volgen.

Maar er zijn ook instituten die met een eigen bijspijkeraanbod komen. Zo heeft het CMI (Instituut voor Communicatie, Media en Informatietechnologie) onlangs Maple TA aangekocht, een wereldwijd digitaal toetsstelsel op het gebied van wiskunde. Met dit systeem kunnen studenten hun vaardigheden per deelgebied oefenen. Antwoorden worden automatisch nagekeken en beoordeeld. Volgens landelijk expert Metha Kamminga, tevens voorzitter van werkgroep-HBO van de Nederlandse Vereniging van Wiskundeleraren, nemen steeds meer hogescholen hun toevlucht tot dit systeem. De cursus voor docenten is in ieder geval druk bezocht.

De informatica-opleidingen van de HR hebben Maple dit jaar voor het eerst ingezet bij de instaptoets rekenen. Docent John Grobben: 'Als een student tachtig procent van de opgaven goed heeft, is hij 'geslaagd'. Zit je daaronder, dan bepaal je aan de hand van de uitslag wat je nog moet oefenen. Heb je een slechte score op procenten of machten, dan laat Maple je dat zien en biedt extra oefenstof. Als je die onder de knie hebt, kun je een deelttoets doen. Zo spijker je jezelf bij, totdat je op kunt voor de eindtoets.' Het eerste kwartaal bij (technische) informatica staat op deze manier in het teken van reparatie rekenen, het tweede kwartaal staat de algebra centraal. De 'gewone' wiskunde is in verband met deze bijspijkertijd pas na het tweede kwartaal ingeroosterd. Studenten die niet in één keer slagen voor de instaptoets hoeven zo geen achterstand op te lopen.

rekenen voor verpleegkundestudenten

Bijspijkeren voor de poort, zoals met de *summerschool* wiskunde, of na de poort zoals met Maple TA: beide noviteiten op het gebied van bijspijkeren moeten nog worden geëvalueerd. Afhankelijk van deze uitkomsten wordt Maple TA bijvoorbeeld uitgebreid naar het reguliere wiskundeonderwijs bij (technische) informatica en besluit de HR of de *summerschool* wiskunde volgend jaar wordt herhaald. Maar wat deze uitkomsten ook mogen zijn, vaststaat dat deficiëntie-onderwijs in wiskunde en rekenen voorlopig nog hoog op de agenda staat en volop in ontwikkeling is. Zo zijn er bijvoorbeeld plannen in de maak voor een speciale bijspijkercursus rekenen voor verpleegkundestudenten. Een hogeschool anno 2008 biedt niet alleen maar modern hoger beroepsonderwijs, ook ouderwetse reparatiewerkzaamheden lijken te zijn verworpen tot *corebusiness* van het hbo.

EvdM

foto: Levien Willense

Perfectibilité

Het is, denk ik, allemaal bij Rousseau begonnen. Tweehonderdvijftig jaar geleden was hij het die over *perfectibilité* begon te praten. Een mens kan zichzelf vervolmaken, zichzelf verbeteren. Onverdeelde gelukkig hoeft je daar niet mee te zijn, vond Rousseau. Want het gaat maar al te vaak mis. Maar desalniettemin: De mens *kan* zich verbeteren. Met die gedachte zette Rousseau een streep door het menselijk tekort. Tegenwoordig zijn we – op dit punt althans – allemaal Rousseau-aanhangers geworden. Iedereen roept in koor: Verbeter jezelf, haal het beste uit jezelf, of in de woorden van onze eigen hogeschool: Overtref jezelf. Een ware verbeterdrift heeft zich van ons meester gemaakt. Die verbeterdrift heeft in hogeschoolland een bijzondere vorm aangenomen. Studenten moeten sterkte-zwakke-analyses maken, pops en paps opstellen en verbeterpunten aangeven. Zelfmanagement noemt men dat; elke student moet de manager van zijn eigen leerproces worden. Of het zal werken? Ik betwijfel het. Leren is de uitkomst van een complex – deels onbewust – interactieproces. Dat is maar in beperkte mate te sturen. Nu zijn wij, docenten, aan de beurt; nu moeten wij ons aan een verbeterregiem onderwerpen. Vooruit, maak een zelfevaluatie, een pop en een pap. En onderwerp je daarbij aan het oordeel van je collega's en studenten. Overal worden daarvoor docentmeters 'uitgezet'. Zou het werken? Opnieuw twijfel ik. Wat ik wel weet is dat dit verbeterregiem weer een laagje aan de bureaucratie toevoegt. Maar goed, het zij zo. Wat me daarentegen zorgen baart is de impact ervan op de onderlinge verhoudingen. Als men het niet al te serieus neemt, is er niets aan de hand. Maar als studenten en docenten dat wel doen. Dan zijn de rapen gaar. Ach Rousseau, was toch nooit over die *perfectibilité* begonnen. Had ons toch liever geleerd hoe we met onze eigen en andermans tekortkomingen moeten omgaan.

Wouter Pols is pabodocent, lid van de kenniskring Opgroeien in de stad en docent aan de masteropleiding Urban Education.

Wouter Pols

Wilde campingavonturen, ingewikkelde speurtochten en stadswandelingen: De kersverse eerstejaars moesten er allemaal weer doorheen. Zo ook tweehonderd studenten commerciële economie. Zij streken tijdens de introweek neer op de Stadscamping Rotterdam.

Commerciële economie OP DE CAMPING

Aangevuld met een grote feesttent, zwarte schermen en plaskruisen lijkt de Stadscamping Rotterdam net een klein festivalterrein. In de feesttent zijn de studenten hard aan het werk met de voorbereiding van presentaties. Ze hebben de hele dag onderzoek gedaan in Blijdorp voor een marketingcase. De bedoeling is om aan de aanwezige docenten een plan te presenteren dat gericht is op het werven van nieuwe bezoekers voor de diertuin. En die ideeën zijn heel verschillend. De ene groep ziet er wel wat in om op donderdag studenten 'de beest uit te laten' hangen, terwijl een andere groep er meer voor voelt om bedrijven een dier te laten adopteren. De studenten denken verder dan de standaard doelgroep, het gezin. Waarom geen vrijgezellen laten *daten* in de diertuin of met een historische tentoonstelling juist de wat oudere bezoekers proberen te trekken?

Hidayet (20) vond het leuk om aan de opdracht te werken. 'De vorige dagen waren een beetje gericht op individuele prestaties, terwijl we bij deze opdracht echt moesten samenwerken door te brainstormen en vergaderen. Samenwerken is belangrijk voor de opdracht, en naar ik verwacht ook voor deze opleiding. Ik denk dat de overstap van mijn vorige opleiding, mbo media-management, naar commerciële economie niet al te lastig wordt. Ik ben gewend om zelfstandig te werken en heb ervaring met het opstellen van marketingplannen en dergelijke. Mensen die van de havo komen, krijgen het denk ik een stuk lastiger.'

Zijn klasgenote Duygu (19) denkt dat hij daar nog weleens gelijk in kan hebben. 'Ik merk dat ik me moet leren openstellen in zo'n groepsofdracht. Ik durfde niet bepaalde ideeën niet te vertellen, omdat ik bang was dat het stom zou zijn. Daarna zei

iemand anders hetzelfde als ik dacht en bleek dat niemand het stom vond.'

En zo'n kamp; is dat nou wat? Hidayet en Duygu zijn er in ieder geval over te spreken. 'Het is leuk om op deze manier alvast klasgenoten te leren kennen', vindt Duygu. 'En de begeleiding is erg goed. Ook vind ik het fijn dat het studenten zijn die het kamp organiseren en begeleiden. Met docenten was het heel anders geweest. Nu bouw je een band op met je begeleider. Verder kampeer ik voor het eerst en ik vind dat eigenlijk wel leuk', aldus Hidayet.

De presentaties zijn achter de rug en het campingleven wordt hervat. De studenten hangen een beetje rond of doen een spelletje. Nog even mag er gelanterfant worden, maar straks gaat het serieuze werk toch echt beginnen.

MG

illustratie: Annet Scholten

BIJ DE LES

‘Je moet elkáárs broek ophouden’

Aan het hoofd van het Albeda College, een regionaal opleidingscentrum voor Rotterdam en omstreken en een van de ‘leveranciers’ van de HR, staat een markante man. Sinds het overlijden van zijn zoon in het zwart gekleed en in het bezit van een uitgesproken visie op ‘de jeugd van tegenwoordig’: Piet Boekhoud (1950).

Man met bloemen

‘Ik kom uit een Rotterdamse familie die verbonden was aan de haven. Mijn vader mocht als enige verder leren en werd onderwijzer. Ook ik ging naar de kweekschool, maakte de opleiding af maar vond die school niet echt geweldig. Ik werd vrachtwagenchauffeur, dat vond ik een stuk leuker. Maar er was een enorm tekort aan onderwijzers dus terwijl ik op de vrachtwagen zat, kwam er een schooldirecteur bij ons thuis. Mijn moeder zei: “Er is een man langs geweest die bloemen meebracht. Hij zit met een probleem dus ga die man gewoon een maand helpen.” Mijn ouders vonden het natuurlijk niks waarmee ik bezig was, dus ik dacht: Ik doe dat maar, dan ben ik daar ook van af. Op die school, een huishoudschool op Zuid, was de directeur heel erg bezig met het vraagstuk van meisjes uit arbeidersgezinnen die niet wilden leren. Die gezinnen waren niet op ontplooiing gericht en de vaders van die meisjes

deden ongeschoold werk. Mijn belangstelling voor dat vraagstuk was gewekt. Ik ben op die huishoudschool blijven hangen en daarnaast pedagogiek gaan studeren.

‘We werden vervolgens een school voor middelbaar beroepsonderwijs; mijn directeur wilde allerlei opleidingen hebben zodat die meiden ergens konden komen. Dat was emancipatorisch beleid *avant la lettre*. Ik heb gewoon het geluk gehad die man te ontmoeten. Hij investeerde in mij door me aan te moedigen, met me te praten en ik vond het razend interessant om die opleidingen op te zetten en te kijken of je die leerlingen verder kon brengen. Het was eigenlijk een soort verheffing en dat paste helemaal bij mijn belangstelling voor pedagogiek, opvoeding en talentontwikkeling. Ik was eerst adjunct-directeur en volgde mijn directeur op toen hij met pensioen ging. Daarna kwam de schaalvergroting. In 1990 ontstond het Christelijk College Rotterdam met daarin allerlei mbo’s en waar onder andere ook volwassenen-educatie bij kwam. Het ROC, het Albeda College, ontstond in 1997 en daar werd ik ook directievoorzitter van. Eigenlijk had ik nooit gedacht directeur te worden, ik

dacht dat mijn capaciteiten lagen op het gebied van begeleiden, iets decaanachtigs. Maar ik rolde in dat adjunctschap, het opzetten van opleidingen en in het nadenken over dingen. Dat heeft te maken met wat je tegenkomt in je leven; eigenlijk ben ik steeds een beetje meegegaan met wat er op mijn pad kwam. Daarbij was het heel belangrijk dat ik door mensen ben gestimuleerd.’

Gemak, genot en gewin

‘Jeugd heb ik altijd heel erg interessant gevonden. Ben er in mijn hoofd mee bezig en ook wel bezorgd over. We leven in een ingewikkelde maatschappij om in op te groeien. Hoe komt de jeugd aan normen en waarden, en aan onderscheidingsvermogen? Jongeren krijgen tegenwoordig het gevoel dat het allemaal voor hen geregeld moet worden omdat ze klant zijn. De reclame zegt eigenlijk: Joh, het gaat allemaal om gemak, genot en gewin. Veel jongeren zijn dat aan het proberen maar vaak zijn het wegen die hartstikke doodlopen. Ze drinken veel, er zijn drugs in hun omgeving en er is criminaliteit en geweld. Het is ingewikkeld om je nu te ontwikkelen. ‘Ik denk dat het in het leven niet gaat om wat je voor jezelf regelt,

maar wat je de samenleving biedt. Dat je zelf je broek kan ophouden en alles alleen kan, is gewoon een valse gedachte. Volksverlakkerij, neoliberalisme. Je hebt anderen nodig om gelukkig te zijn. Je komt er met elkaar, je moet élkaars broek ophouden. Of deze visie te maken heeft met mijn geloof? Voor mezelf speelt dat wel een grote rol. De boodschap van liefde en dat ieder mens ertoe doet, dat is iets wat ik van Jezus geleerd heb. Kijk naar de gelijkenis van de Barmhartige Samaritaan, die zijn vijand ging helpen. Dat was buitengewoon ongewoon, maar ik denk dat daar in heel veel Rotterdamse straten opnieuw veel voorbeelden van te vinden zijn. Dat mensen zeggen: Ik geef om je, ik span me voor je in.’

RDM als betekenisvolle context

‘Het mooie van het beroepsonderwijs is dat je jongeren leert samenwerken. Leert hoe het is om een goede collega te zijn. Dat als je goed doet, je dat ook terugkrijgt. Dat is bijvoorbeeld het aardige van zo’n horecaopleiding: Als je mensen een leuke maaltijd voorzet, gaan ze lachen. Zoiets is voor veel jongens die in die buurten wonen ongebruikelijk. Ze horen niet dat ze ertoe doen en dat mensen blij zijn dat ze er zijn, terwijl dat wel heel belangrijk is. Je bent natuurlijk vaak een roepende in de woestijn maar als leidinggevende kun je wel een missie neerleggen. Zeggen wat het Albeda College

Albeda-directievoorzitter Piet Boekhoud

foto: Ronald van den Heerik

is en wat wij belangrijk vinden. Bij ons werken personeelsleden die Rotterdamse jongeren leuk vinden en daar hun best voor willen doen. Neem de docenten op RDM Campus, waar we samen met de HR zitten. Die docenten hebben allemaal bij RDM gewerkt. Sommige zitten er al dertig jaar en hebben veel te vertellen over schepen en wat ze allemaal gedaan hebben. De leerlingen die daar geschikt voor zijn, bloeien op. Ze hebben bewondering voor zo’n docent die bijvoorbeeld heel goed kan lassen en dat geeft een band. ‘Door met elkaar iets te maken of door stage te lopen, kun je leerlingen laten leren en ervaren wie ze zijn en dat ze ertoe doen. En dan hoeven het niet altijd positieve ervaringen te zijn, maar wel ervaringen waar ze van leren. In het onderwijs kun je dat over-

bringen door te werken met betekenisvolle contexten. RDM Campus is zo’n context en Zuidplein is dat ook. Daar hebben we klassen zitten die helemaal nooit op school komen. Dat zijn jongeren die daar ook vaak hangen. Het aardige is om die jongeren te verleiden stage te gaan lopen. Eerst is het alleen maar een verveelplek, maar dan maak je er een betekenisplek van. Dan ben je dus aan het opvoeden. Waarschijnlijk gaan we ook wijk-scholen openen. Dat zijn scholen die grotendeels vol zitten met zorgachtige dingen en aansluiten op de lokale wijk-economie.

Je zoekt de leermomenten dus daar waar de leerling is. De wijk-school is vooral gericht op de groep ‘overbelasten’: leerlingen die in hun leven te maken hebben met meerdere problemen.’

‘Je moet volhouden’

‘Een vraagstuk bij nieuwe initiatieven is wel hoe we ze moeten bekostigen. Dat leidt vaak tot kopzorgen. Ik ben voor veel lessen, veel aandacht, kleine groepen en maatwerk. Dat kost veel geld waardoor het Albeda College kampt met financiële problemen. Iets wat veel subsidiegeld kostte, was Het Gemaal, een restaurant op het Afrikaanderplein dat werd gerund door jongeren uit die buurt, leerlingen zonder kwalificaties. Wij hebben er in één jaar 38 gediplomeerd. Een aantal van hen werkt nu in Las Palmas, anderen zijn gaan verder leren.

Dat is een signaal dat het ergens toe leidt als je je inspant. Maar het restaurant is weer gesloten, dat zijn de onnavolgbare wegen van hoe subsidiestromen lopen. We zouden in Nederland iets gewoon tien of vijftien jaar moeten doen. Je moet volhouden. ‘Een minister van Onderwijs zou daar iets aan kunnen veranderen, maar minister worden is niet mijn ambitie. Het lijkt me ook niet leuk, terwijl hier in Rotterdam werken echt fantastisch is. Bovendien moet je voor zoiets gevraagd worden. Wat je dan zou doen, weet je natuurlijk nooit. En burgemeester worden? Mijn naam hebben ze één keer in het AD gezet, maar je moest ervoor solliciteren en dat heb ik niet gedaan.’

JvN

JAAROPENING 2008

Het geluk van Tuytel

Het scheelde maar weinig of Jasper Tuytel had nooit gestaan waar hij nu staat. Dit jaar niet en eigenlijk nooit niet, maakte de voorzitter van het college van bestuur kenbaar in een persoonlijk getinte speech tijdens de opening van het hogeschooljaar.

Rond de afgelopen jaarwisseling was Tuytel ernstig ziek. Een paar maanden lag hij in het ziekenhuis en het was maar de vraag of hij ooit zou terugkeren naar de hogeschool. Het was zelfs even de vraag of hij zijn ziekbed zou overleven. Ja dus. En hoe. Tuytel speechte begin vorige maand vol passie, humor en ogenschijnlijk ook nog eens uit de losse pols. Tuytel sprak uiteraard over 'zijn' hogeschool maar hij sprak ook over zichzelf. Over de aandacht die hij tijdens zijn ziekte van hogeschoolmedewerkers kreeg en over het boekje dat over hem is gemaakt ter gelegenheid van de twaalfeneenhalf jaar dat hij collegevoorzitter is. 'Ik voel me er verlegen bij', aldus Tuytel die daarna inging op zijn eigen schooltijd.

Terwijl zijn ouders alleen lagere school hadden genoten, kreeg hij van het hoofd van de lagere school het nadrukkelijke advies naar het gymnasium te gaan. 'Mijn ouders en ik vonden dat

eigenlijk niks', vertelde Tuytel die voorbestemd leek om in de marktkraam van zijn vader te gaan werken. 'Ik stond al op m'n twaalfde op de markt, sprak plat Haags en dacht dat ik te dom was voor het gymnasium.' Een lerares overtuigde hem ervan dat het met die domheid erg meeviel, waarna ze hem spraakles ging geven. Tuytel: 'Toen ik in de vijfde klas van het gymnasium zat, overleed mijn vader plotseling, ging zijn zaak failliet en viel mijn moeder van de trap en raakte in coma. Ik dacht meteen: Ik moet van school af!' De jonge Tuytel werd echter tegengehouden door de rector die hem aanbood om van de ene op de andere dag van 5 naar 6 gymnasium te gaan. Na 'het gym' volgde de universiteit en – uiteindelijk – het voorzitterschap van het college van bestuur van de HR. Tuytel: 'Als het hoofd van de lagere school, de lerares en de rector er niet waren geweest, had ik hier niet gestaan. Ik heb dus geluk gehad.'

Vanzelfsprekend koppelde de collegevoorzitter zijn eigen verhaal aan het hogeschoolverhaal dat hij kwijt wilde. 'Wij moeten het niet van geluk laten hangen', sprak hij fel. Met andere woorden: De Hogeschool Rotterdam moet allerlei vormen van begeleiding organiseren. De school doet al veel, maar om de grote uitval van studenten in te dammen is dat nog onvoldoende. 'We moeten bijvoorbeeld met elke student een intakegesprek houden, peer-coaches inzetten en er moeten meer studieloopbaangesprekken komen. Vooral in het eerste halfjaar gaan we er meer mensen op zetten', aldus Tuytel.

De extra begeleiding spitst zich vooral toe op de risicogroepen, ofwel studenten van wie de ouders geen onderwijs of slechts basisonderwijs hebben genoten. Zo'n vijftig jaar geleden betrof dat vele autochtone families, zoals die van Tuytel, tegenwoordig gaat het vooral om allochtone families. Omdat minister Plasterk in de ogen van Tuytel te weinig geld vrijmaakt voor het extra begeleiden van met name allochtone studenten, reserveert de HR er voor volgend jaar, uit eigen zak, vijf miljoen euro voor. Geld dat onder andere wordt gebruikt voor de inzet van peer-coaches, ouderejaarsstudenten die tegen betaling jongerejaars begeleiden. Tuytel: 'Over de maatschappelijk problematiek (de hoge uitval onder met name allochtone studenten, red.) wordt door de politiek te makkelijk gedacht. Taal is in het onderwijs heel belangrijk,

maar taalachterstanden haal je niet zomaar in.' Met het extra geld en de extra begeleiding zal de HR slechts een stapje maken, temperde Tuytel de eventuele hoge verwachtingen. 'Het kost tijd, verwacht dus geen wonderen.'

Dat de inhaalslag tijd kost werd tijdens de jaaropening ook benadrukt door spreker Paul Schnabel. De directeur van het Sociaal en Cultureel Planbureau sprak in dat kader onder andere over het belang van het snel en direct reageren op spijbelen op met name het middelbaar onderwijs. Schnabel: 'En ik hoop dat het de Hogeschool Rotterdam lukt om de kleinschaligheid binnen de grote schaal te organiseren. Dat kan bijvoorbeeld door tutoren in te zetten. Daarnaast kun je de onderlinge betrokkenheid vergroten door met name ouders van allochtone studenten een keer op school langs te laten komen.'

JvN

IN DE PRIJZEN

Bij de jaaropening van de Hogeschool Rotterdam hoort ook een bescheiden prijzenregen. Ditmaal waren er twee gelukkigen.

Duurzaamheidsprijs naar oud-IPO-student

Nieuw dit jaar was de Duurzaamheidsprijs die de HR de komende vier jaar in samenwerking met het Rotterdam Climate Initiative (RCI) uitreikt aan studenten. Productontwerper en oud-IPO-studente Eveline Bijleveld mocht als eerste de prijs van 2500 euro in ontvangst nemen. Zij studeerde dit jaar af aan de opleiding IPO (industriële product ontwerpen). Bijleveld kreeg de Duurzaamheidsprijs voor haar alternatieve picknickbank de *Bend Bench*. 'Een enquête voor mijn afstudeerproject wees uit dat mensen picknicken leuk vinden maar dat een gewone bank onhandig is en een picknicktafel te intiem. Zo ben ik op het idee gekomen een bank te ontwerpen met een tafeltje in het midden. Op die manier kun je picknicken, gezellig kletsen of rustig een boek lezen zonder gestoord te worden door anderen', vertelt Bijleveld. De basis van de buigbare bank bestaat uit één stuk verzinkt staal. De zitting en de rugleuning zijn gemaakt van kunststof. Behalve sociaal is de *Bend Bench* ook duurzaam. Bij het ontwerp heeft Bijleveld zich laten leiden door het cradle-to-cradle-concept, dat staat voor een ideale cyclus van hergebruik. De HR heeft de *Bend Bench* niet alleen beloofd met een prijs, maar ook toegezegd zich in te zetten om dit ontwerp tot productie te brengen.

RvG

Hogeschoolprijs voor Ouders bij de les

De Hogeschool Rotterdam Innovatieprijs ging naar Havva Karaaslan (25). Deze laatstejaars studente lerarenopleiding maatschappijleer richtte de organisatie *Ouders bij de les* op, bedoeld om allochtone ouders meer te betrekken bij de school van hun kinderen. De organisatie wil een verbindende schakel zijn tussen kinderen, ouders en school. 'Uit mijn eerste onderzoek kwam naar voren dat scholen en allochtone ouders een totaal verkeerd beeld en verkeerde verwachtingen van elkaar hebben', vertelt Havva. 'Ouders zijn juist wel bezig met het huiswerk en de schoolresultaten van hun kinderen, en ze hebben ook veel vragen. Maar deze ouders bellen niet naar school, dat zit niet in hun cultuur. Scholen proberen de ouders naar school te krijgen, bijvoorbeeld met bijeenkomsten over de puberteit, maar dat is veel te ingewikkeld. Deze ouders hebben gewoon simpele vragen', aldus Havva. 'Daarbij komt dat Turkse en Marokkaanse ouders makkelijker vragen durven te stellen binnen hun eigen gemeenschap.' De Hogeschool Rotterdam Innovatieprijs van 2500 euro ziet Havva als beloning voor het vele werk dat ze heeft verzet. Eerder won zij met *Ouders bij de les* ook de Boomprijs van de lerarenopleiding.

DUURZAME LECTOREN

De Hogeschool Rotterdam krijgt er twee lectoraten bij die specifiek zijn gericht op duurzaamheid. Het betreft de lectoraten Energietransitie en Biobrandstoffen en -processen. Het aantrekken van nieuwe (parttime) lectoren is mogelijk nadat de hogeschool tijdens de jaaropening een convenant sloot met de gemeente Rotterdam over duurzaamheid. 'Actuele kennis over deze onderwerpen hebben we ook als gemeentebestuur nodig', motiveerde wethouder Mark

Halbers de ondertekening van het convenant en daarmee de komst van de twee lectoraten. Via het Rotterdam Climate Initiative (RCI) komt er in totaal maximaal 760.000 euro beschikbaar voor de HR. Het geld is bedoeld voor het verduurzamen van onderwijsactiviteiten en voor het duurzamer maken van de bedrijfsvoering van de HR. Dat laatste zal onder andere het onderwerp zijn van studentenopdrachten. De HR zal het convenant stap voor stap gaan uitvoeren, gaf collegevoorzitter Jasper Tuytel aan.

Met z'n dertien begonnen ze aan de voorbereidingen, maar uiteindelijk haalden maar drie Marokkaanse mannen de toelatingstoets om een opleiding aan de HR te beginnen. De bewuste mannen worden gezien als potentieel rolmodel voor Marokkaanse jongeren en hun ouders, en krijgen daarom extra begeleiding.

Slechts drie Marokkaanse 'rolmodellen' starten studie HR

'De voorbereidingstijd was te kort', verklaart Francis Wesseling van Stichting De Meeuw de matige score. 'Daarnaast heeft een groot aantal van deze mannen een lange tijd niet gestudeerd.' De Marokkanen konden instromen via de bestaande 21-plus- of de NT2-cursussen maar hadden daar maar een paar maanden de tijd voor. Wesseling: 'De NT2-cursussen waren te kort en de 21-plus-cursussen moesten ze samen met andere potentiële studenten doen; dat moet denk ik apart.' Naast deze cursussen volgden de mannen, voor zover nodig, ook nog eens de cursus 'leren studeren op de HR'. Slechts de drie mannen die zonder toetsen toch al naar de HR mochten 'zijn door'. Wel wordt geprobeerd om een aantal van de anderen alsnog met hun opleiding te laten starten. Doel van de extra inzet is het positief beïnvloeden van de schoolloopbanen van Marokkanen, vertelt Wesseling. Namens de gemeentelijke dienst Jeugd, Onderwijs en Samenleving (JOS) draagt De Meeuw zorg voor de begeleiding. Wesseling: 'De bedoeling is dat deze mannen, als ze studeren of hebben gestudeerd, ook daadwerkelijk hun verhaal voor het voetlicht brengen. En dus een rolmodel zijn voor anderen.' Het selecte gezelschap dat aan de voorbereidingen begon, bestaat uit mannen die al maatschappelijk betrokken zijn; die bijvoorbeeld actief zijn bij een zelforganisatie, een moskee of in een buurthuis. Een voor het hbo vereiste vooropleiding hebben ze echter niet allemaal en daar willen het JOS en de HR iets aan doen. Naast de eerder genoemde cursussen is er de extra begeleiding. 'In dat voortraject en in het eerste

foto: Jos van Nierop

jaar zijn er coachingsgesprekken en wordt er een klankbordgroep gevormd', vertelt Wesseling. De studiekosten worden deels door het JOS betaald en men hoopt dat de werkgevers van de mannen dat na een tijdje gaan overnemen. De meeste deelnemers hebben namelijk een baan en gaan in deeltijd studeren. Ook wordt aansluiting gezocht bij HR100, het samenwerkingsverband tussen de HR en de afdeling sociale zaken van de gemeente Rotterdam waarbij uitkeringsgerechtigden met behoud van uitkering aan een studie kunnen beginnen.

JvN

'Actief zijn is belangrijk'

Saïd Idrissi koos voor de lerarenopleiding wiskunde maar is op moment van schrijven nog niet toegelaten.

Saïd Idrissi (41) kwam in 1990 naar Nederland. Tot 2004 was hij docent Arabisch in het basisonderwijs maar in dat jaar werd de subsidie voor dit onderwijs stopgezet. Sindsdien zit Idrissi in de bijstand en is hij vrijwilliger bij de Marokkaanse vereniging De Oranjehorizon. 'We organiseren activiteiten voor kinderen, zomerkampen voor gezinnen en festivals', aldus Idrissi. 'Niet alleen een goede opleiding is belangrijk, het gaat er ook om dat je actief bent', vindt hij. Vanwege zijn voorbeeldfunctie kwam Idrissi in aanmerking voor het project. Omdat hij in Marokko al de academische studie sociologie volgde, was de 21-plustoets niet nodig. De NT2-toets wel omdat zijn Nederlands wat gebrekkig is, maar deze toets heeft hij voor de start van het collegejaar niet gehaald. Uiteindelijk hoopt Idrissi toch te beginnen op de lerarenopleiding, richting wiskunde. 'Er is een tekort aan wiskunde-leraren. Bovendien ben ik goed in wiskunde. Ik ben nu al huiswerkbegeleider voor kinderen uit de groepen 7 en 8 en uit het middelbaar onderwijs.'

'Mentorrol op het lijf geschreven'

Mohammed Aissati is begonnen met de opleiding sociaal pedagogische hulpverlening.

Mohammed Aissati (33) is sinds z'n zesde in Nederland. Na de basisschool koos hij voor de Its. 'Vroeger werd je niet gestimuleerd om naar de havo of het vwo te gaan; er werd niet verteld dat dat haalbaar was. De technische wereld bleek echter niks voor mij', aldus Aissati die momenteel in de gevangenis werkt. Daarnaast is hij mentor van een jongere met problemen (een vrijwilligersproject

van Stichting Welzijn Schiedam, red.). Zo'n begeleidende rol is hem op het lijf geschreven, merkte hij als mentor. Al langer wilde hij daarom sph in deeltijd gaan doen en dan het liefst via zijn werkgever, het ministerie van Justitie, maar dat duurde te lang. Of Justitie nu gaat meebetalen is nog niet duidelijk, wel hoeft Aissati minder avonddiensten te draaien zodat hij naar de (avond)colleges kan.

BEATS010

HET OFFICIËLE STUDENTENFEEST VAN HOGESCHOOL ROTTERDAM

Mail en win

De redactie van *Profielen* mag vijf setjes van twee gratis kaarten voor Beats010 weggeven. Ga naar www.profielen.hro.nl en klik links op prijsvraag.

GROOTS HR-STUDENTENFEEST

Op 16 oktober, de donderdag vóór de herfstvakantie, is het tijd voor een feestje. Wat heet: een groots feest! In de Maassilo aan de Maashaven vindt dan Beats010 plaats, het officiële studentenfeest van de HR. De muziek op Beats010 wordt onder andere verzorgd door de dj's Leroy Styles, Civil, Afrojack en Quinten de Rozario.

Voor 4 euro mag je naar binnen en ga je met de hele klas of met een groep, dan kan het voor nog minder. Tien kaartjes kosten in totaal 30 euro, twintig kaartjes 40 euro. 'We willen daarmee het klassengevoel stimuleren', motiveert Inge Dijkstra, een van de studenten die de organisatie van het feest combineert met de minor evenementenmanagement. Beats010 vond de afgelopen jaren steeds in

juni plaats maar in die periode viel de belangstelling wat tegen. Inge: 'In juni zijn veel studenten bezig met het afronden van het studiejaar.' Tussen 01.00 en 04.30 uur kun je met speciale pendelbussen terug naar het centrum van Rotterdam. Kosten 1 euro. Kijk voor meer informatie over Beats010 op www.beats010.nl.

Academies voor verloskunde gaan samen met hogescholen

- fusie HR en Rotterdamse opleiding verloskunde sinds september een feit
- overheid eiste samengaan verloskundeopleidingen met hbo/academische ziekenhuizen

De Rotterdamse opleiding tot verloskunde is opgegaan in de Verloskunde Academie Rotterdam van de Hogeschool Rotterdam en het Erasmus Medisch Centrum. Op dit moment studeren zo'n tweehonderdvijftig verloskunde-studenten aan de HR. Jeannette Spittje, directeur van de Rotterdamse opleiding, ziet de ontwikkelingen zonnig in.

'We hebben nu veel meer mogelijkheden. We kunnen meedoen aan onderzoeksprojecten, lectoraten oprichten en hoogleraren aanstellen. Studenten kunnen kiezen uit veel meer minoren.' De Academie Verloskunde Maastricht transformeert tot een faculteit van de Hogeschool Zuyd en haalt de banden aan met het Academisch Ziekenhuis Maastricht. De Verloskunde Academie Amsterdam & Groningen gaat in een nieuw instituut samenwerken

met de Hogeschool Inholland en het Medisch Centrum van de Vrije Universiteit. De fusies zijn een gevolg van afspraken tussen de ministers om de voormalige vroedvrouwenopleidingen over te hevelen van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) naar OCW. De opleidingen moesten aansluiting zoeken bij de rest van het hoger onderwijs.

HOP/DvN

Instituut voor Communicatie, Media en Informatietechnologie (CMI)

Instituutportret

Auteur: Mirjam Goudswaard i.s.m. CMI Illustratie: Marco Faasen

Wegens succes gereorganiseerd! Sinds vorig collegejaar telt de Hogeschool Rotterdam elf instituten in plaats van zeventien clusters. De forse groei van de studentenpopulatie vroeg om deze organisatieverandering. In elk nummer van *Profielen* een portret en 'demografische' schets van een nieuw instituut. Ditmaal: CMI.

Academieplein
G.J. de Jonghweg 4-6
3015 GG Rotterdam
Telefoon (010) 241 41 42
Fax (010) 241 41 40

Pieter de Hoochweg
Pieter de Hoochweg 129
3024 BG Rotterdam
Telefoon (010) 241 44 94
Fax (010) 794 65 00

Bedrijfsbureau
Academieplein I 1.16
Ma-vr 8.30 – 17.00 uur
Pieter de Hoochweg, PH00.03
Ma-vr 8.30 – 17.00 uur

Vertrouwenpersonen
Marijke Hengeveld en Clemens Peters

✓ **Alumni-activiteiten**
Aanmelden via www.hogeschoolrotterdam.nl/cmi

✓ **Studieverenigingen**
SV Triple Media, www.svtriplemedia.nl

✓ **Nieuwsbrief**
Digitale nieuwsbrief voor studenten en medewerkers

✗ **Instituutsprijs**

Directie

Elk instituut kent een tweekoppige directie, bestaande uit een voorzitter en een lid.

Aad van der Wel, voorzitter

Aad van der Wel begon zijn loopbaan aan de Hogeschool Rotterdam in 1985 als docent bij de afdeling economische bedrijfstechniek. Hierna bekleedde hij achtereenvolgens de functies studierichtingcoördinator van de opleiding *computer integrated manufacturing*, locatiedirecteur onderwijs en clustermanager van elektrotechniek en later van werktuigbouwkunde en scheepsbouwkunde. Begin 1998 werd hij voorzitter van de directie van de facilitaire dienst. En eind 2007 trad hij aan als voorzitter van de directie bij CMI.

Elsemieck Heins, lid

Elsemieck Heins is van oorsprong jurist, maar kwam al snel in allerlei leidinggevende functies terecht, onder andere bij de gemeente Rotterdam en de Hogeschool van Amsterdam. In september 2005 begon ze als directeur van Media aan de Maas met het samenvoegen van de drie mediaopleidingen aan de Pieter de Hoochweg. Binnen het huidige instituut vindt ze het belangrijk dat studenten leren samenwerken en dat ze een concreet vak leren.

Studentenaantallen door de jaren

2005-2006	RIVIO 1594 Media aan de Maas 727
2006-2007	RIVIO 1069 Media aan de Maas 1126
2007-2008	CMI 2071

Studenten, docenten & medewerkers in getal

studenten	2071
docenten	106
medewerkers	32

peildatum 1 februari 2008

Lectoraat

De kenniskring Human centered ICT kent twee lectoren
• Ingrid Mulder
• Sunil Choenni

Masteropleidingen
In ontwikkeling, start in 2010

Bacheloropleidingen

- Bedrijfskundige informatica
- Communicatie: specialisatie digitale media
- Communication and multimedia design
- Grafimediotechnologie
- Informatica
- Technische informatica

Op stapel

15 oktober stage bedrijvenmarkt
16 oktober mediacafé

Prijzen

Microsoft Imagine Cup Nederland

Studenten grafimediotechnologie hebben de Nederlandse finale van de softwarewedstrijd van Microsoft gewonnen. Thema van dit jaar was duurzaamheid. Het team *Four elements* won met de game *Guardian of Eden* de nationale ontwerpwedstrijd in de Imagine Cup, een wereldwijde softwarecompetitie voor technologie-studenten. Door het behalen van dit resultaat mochten de studenten deelnemen aan de finale die in Frankrijk plaatsvond.

Summerworkshop Microsoft

Barry Borsboom, student communication and multimedia design, heeft met zijn *localized social network-concept* de summerworkshop van Microsoft, internetbureau Tam Tam en adviesbureau Hutspot gewonnen. Doel was het ontwikkelen van een concept waarmee studenten en scholen beter gebruik kunnen maken van de diensten die geleverd worden vanuit internet. Het winnende idee maakt het mogelijk dat gebruikers met behulp van *roomware* kunnen zien wat de expertise is van andere personen in dezelfde ruimte en, wanneer nodig, elkaars kennis kunnen gebruiken.

Ingezoomd

Uitgedaagd door Talentlab

Niet iedere student wordt maximaal uitgedaagd door de standaardopdrachten die bij de modules horen. Binnen Talentlab kunnen studenten een project opzetten rond een onderwerp dat echt hun passie heeft.

'We verwachten een zelfstandige werkhouding', vertelt Peter van Waart, initiator van Talentlab. 'Dat is misschien nog wel belangrijker dan een bovengemiddelde intelligentie.' Vorig jaar ontwikkelde een groepje studenten van Talentlab een soort persbureau voor het Coolhaveneiland om zo bewoners op de hoogte te houden van allerlei creatieve projecten in de buurt. 'Ze waren zo gedreven dat ze zelfs na het behalen van hun punten door bleven werken aan hun project', aldus Van Waart.

De ervaringen en ideeën van Talentlab zullen dit studiejaar vertaald worden naar het honours programme dat binnen het instituut van start gaat. Dit aanvullende programma voor gemotiveerde en talentvolle studenten kenmerkt zich door een interdisciplinaire onderwerpkeuze, intensieve (avond)colleges gegeven door topdocenten, kleine groepen, betrokkenheid van studenten, zelfstudie en discussie. Veel nadruk ligt op vaardigheden als onderzoeken, het schrijven van essays en het houden van presentaties. Studenten worden voor het programma geselecteerd op basis van behaalde studieresultaten en motivatie.

iPod voor tijdig betalen collegegeld

Dertig studenten die dit jaar hun collegegeld voor 1 september betaalden en ook aan de andere toelatingseisen voor hun opleiding voldeden, konden een iPod of digitale camera winnen. Het college van bestuur gaf opdracht tot een ludieke actie om zo de inschrijvingen van studenten op tijd rond te krijgen.

'We zien de laatste jaren echt een omslag als het om de mentaliteit van studenten en hun ouders gaat', vertelt Jacqueline Lavooy, manager service center financiën & studentregistratie. 'Vroeger regelde de student, of zijn ouders, alles voordat hij op vakantie ging en nu gebeurt dat allemaal erna, op het laatste moment.' In de week voor de start van de colleges waren er bijvoorbeeld nog zo'n duizend nieuwe aanmelders. En het student service center kreeg in de laatste week van augustus op één dag zelfs zeshonderd studenten, die allemaal nog iets voor hun inschrijving moesten regelen, aan de balie. Lavooy weet van collega's van andere hogescholen dat het daar niet anders gaat. Late inschrijvingen zorgen ervoor dat de administratieve logistiek aan het begin van het schooljaar moeizaam verloopt en studenten-aantallen lastig te voorspellen zijn. Terwijl opleidingen wel willen weten op hoeveel studenten ze ongeveer kunnen rekenen tijdens hun introductieprogramma's. Verder moeten er klassen ingedeeld worden en roosters opgesteld. Ieder jaar zijn er duizenden studenten die te laat betalen. Bij studenten die zich op het laatst aanmelden voor de studie is dat nog te begrijpen, maar ook herinschrijvers wachten tot het laatste moment met het voldoen aan hun financiële verplichtingen.

Studielink

Het is de vraag of het uitschrijven van een prijsvraag helpt om de mentaliteit, die ervoor zorgt dat studenten net op tijd of te laat betalen, te veranderen. 'Bovendien hebben veel studenten al een iPod of digitale camera', merkt Lavooy op. Toch zijn er ook studenten die wél warmlopen voor een prijs. Op vrijdag 29 augustus glipte een student tegen sluitingstijd, met gevaar voor insluiting, langs de portier, zodat hij voor 1 september zijn machtigingsformulier in kon leveren en kans kon maken op één van de vijftien camera's of vijftien iPods.

Op moment van schrijven is nog niet bekend of de actie iets heeft opgeleverd. Door de invoering van Studielink ontstaat veel vervuiling in het administratiesysteem en is in september nog niet duidelijk wie daadwerkelijk aan de hogeschool studeert. 'Studenten kunnen door Studielink makkelijk bij meerdere hogescholen tegelijk inschrijven en ze schrijven niet altijd uit na het maken van de definitieve keuze.' Een extern callcenter van de Hogeschool Rotterdam heeft

begin september alle studenten die nog niet voldeden aan alle inschrijvingseisen gebeld om erachter te komen of zij ook echt aan de Hogeschool Rotterdam studeren. Lavooy verwacht dat een deel van de herinschrijvers door de actie eerder betaald heeft, maar dat is volgens haar weer weg te strepen tegen het aantal late aanmelders. Per saldo zal het aantal laatbetalers naar verwachting dus gelijk zijn aan andere jaren.

MG

illustratie: Annet Scholten

GEWONNEN: DIGITALE CAMERA

Nicky Beijersbergen, tweedejaars maatschappelijk werk en dienstverlening

Was de te winnen prijs reden om op tijd te betalen?

'Nee, ik wist helemaal niet dat ik meedeed aan een wedstrijd. De e-mail daarover had ik gewist, bleek later. Maar ik vind het hartstikke leuk. Eigenlijk wist ik niet beter dan dat je pas naar school mag als alles is ingeleverd. En ik vind het eigenlijk niet meer dan normaal om op tijd te betalen.'

Heb je, of hebben je ouders, moeite om zo'n groot bedrag te betalen?

'Mijn ouders betalen het. Zij hebben er heel veel jaar heel hard voor gewerkt en willen dat mijn broertje en ik een goede opleiding volgen. Daar ben ik ze heel dankbaar voor.'

Gaat de camera nu naar je ouders? Zij hebben je collegegeld betaald...

'Haha, nee. Ze hebben pas zelf een nieuwe camera gekocht. En de mijne had ik net aan mijn broertje gegeven.'

Jonathan Lee, tweedejaars trademanagement gericht op Azië

Was de te winnen prijs reden om op tijd te betalen?

'Ik had er wel over gehoord, maar dat ik ook won kwam best onverwacht. Je studie op tijd betalen vind ik gewoon normaal. Je kiest er toch zelf voor om naar school te gaan; collegegeld hoort er dan bij. En win je er een prijs mee, dan heb je geluk. Als zo'n actie werkt, vind ik het een slimme actie.'

Heb je, of hebben je ouders, moeite om zo'n groot bedrag te betalen?

'Mijn ouders hebben altijd mijn opleiding betaald, dat is geen probleem voor ze.'

Gaat de camera nu naar je ouders? Zij hebben je collegegeld betaald...

'Dat weet ik nog niet, ik denk dat het hele gezin de camera zal gebruiken.'

JvN

Minister Plasterk trekt voor 2009 ruim 2,22 miljard euro uit voor het hoger beroepsonderwijs: 75 miljoen euro meer dan in 2008. Het extra geld vloeit grotendeels naar het basisbudget voor de hogescholen (2,08 miljard euro) en is vooral bedoeld om de toename van het aantal studenten op te vangen.

Bestuur HR:

'ONDERWIJSBEGROTING teleurstellend'

facts & figures

De resterende 140 miljoen euro verhoging oormerk OCV voor de bestrijding van studieuitval en voor de 'kenniscirculatie', onder meer via lectoraten. Om met dat laatste te beginnen: lectoraten en kenniskringen krijgen volgend jaar samen 1,2 miljoen euro extra subsidie en het praktijkgerichte onderzoek via de Raak-gelden dertien miljoen. Tien miljoen euro is bestemd voor nieuwe hbo-masteropleidingen waaraan een duidelijke maatschappelijke behoefte bestaat. En het tekort aan hbo-ingenieurs bestrijdt Plasterk met een extra injectie van zestig miljoen euro in het bèta- en techniekonderwijs. Voor de uitvalbestrijding in het hbo is in 2009 meer dan 31 miljoen euro gereserveerd, twee keer zoveel als dit jaar. Daarvan gaat twintig miljoen naar algemene kwaliteitsverbetering en 8,5 miljoen naar de begeleiding van allochtone studenten. De rest van het geld is bestemd voor onafhankelijke studiekeuze-informatie en de erkenning van elders verworven competenties (evc). Aan studiefinanciering denkt het ministerie ruim vier miljard euro kwijt te zijn, een toename met bijna 200 miljoen euro. Meer dan de helft van dat geld verwacht de overheid op

termijn weer terug: Studenten gaan volgend jaar 114 miljoen euro meer lenen dan nu. Een meevaller van zeventig miljoen euro uit het studiefinancieringsbudget wordt niet aan (hoger) onderwijs besteed maar aan kinderopvang, wat de ergernis wekte van de studentenorganisaties.

en wat vindt de HR ervan?

Gerard van Drielen, lid van het college van bestuur, vindt de begroting 'eerlijk gezegd nogal teleurstellend'. 'Nederland heeft hoge ambities als het gaat om de ontwikkeling van de kennis-economie. Kennis moet het *unique selling point* van Nederland worden. Er worden in dat kader ook hoge prestaties verwacht van het hoger onderwijs. Ik verwacht dan investeringen die gelijke tred houden met die ambities, maar die investeringen komen er niet. Het financieel kader laat geen grote veranderingen zien ten opzichte van de begroting van vorig jaar en de strategische agenda van het hoger onderwijs. 'Verbetering van het taal- en rekenonderwijs wordt in de begroting nadrukkelijk als speerpunt naar voren gebracht en daar komt ook extra geld voor: 115 miljoen, wat voor het grootste deel in het primair en secundair onderwijs terecht komt. Voor de hbo-lerarenopleidingen blijft vier miljoen over en een deel van die vier miljoen komt uit het bestaande macro-budget van het hbo. De aandacht voor taal en rekenen is natuurlijk

mooi en daar zijn wij blij mee. Maar: Het is niet duidelijk wat er in 2009 met dit extra geld precies moet gebeuren, hoe het wordt verdeeld en wat de kortetermijnverwachtingen van de minister zijn.

'Ook het geld dat is gereserveerd voor bestrijding van de uitval is, per student, heel gering.

Het ministerie wil prestatieafspraken maken met het hbo over rendement, over de bestrijding van uitval dus. We moeten toe naar een rendement van negentig procent over de hoofdfase. Het vergt majeure investeringen om het rendement met vijf procent op te schroeven. Negentig procent, dat is voorlopig onhaalbaar.

'Maar het meest ben ik misschien nog wel teleurgesteld in de rol die de minister toekent aan lectoraten en hbo-masters. Beter gezegd: de rol die de minister niet toekent. Ik denk dat het hbo juist met de lectoraten en de masteropleidingen een rol van betekenis zou kunnen spelen in de ontwikkeling van de kennis-economie. Maar daar houdt de minister de hand op de knip. 1,2 miljoen euro extra subsidie voor alle lectoraten in heel Nederland, dat is natuurlijk niets. Bovendien biedt de minister nauwelijks ruimte voor meer bekostigde hbo-masters.'

DvN/HOP

Nieuw medisch team op de HR 'Ik heb niet het idee dat ze hier onredelijke eisen stellen'

Arbeid adelt

Sinds dit voorjaar heeft de HR zowel een nieuwe bedrijfsarts als een nieuwe bedrijfsverpleegkundige. Gabriëlle Groen in 't Woud en Ilona van Kralingen, zo heten ze, werken namens arbodienst Maetis voor het eerst voor een onderwijsinstelling.

vnr.: Ilona van Kralingen en Gabriëlle Groen in 't Woud

foto: Levien Willemse

Groen in 't Woud, voorheen vooral werkzaam bij zorginstellingen, merkt het verschil. 'In het onderwijs heb je bijvoorbeeld kwartalen en een piekbelasting in juni en juli; er is dan enorme stress en daarna ligt alles opeens twee maanden stil. Sommige mensen vinden dat leuk, zo'n piek vlak voor de vakantie.' Dat het tot extra ziekteverzuim leidt, heeft Groen in 't Woud nog niet ervaren. Wel zorgen de kwartalen van een studiejaar ervoor dat de re-integratie van een zieke docent anders verloopt dan ze gewend was. 'Bij re-integratie begint iemand vaak met een beperkt aantal uur in de week en dat bouw je dan stapsgewijs op. Maar als een kwartaal eenmaal is begonnen, zijn de colleges al vergeven aan collega-docenten en is dat stapsgewijs opbouwen moeilijk.' Bijzonder aan het vak van docent is daarnaast dat hij, buiten de lestijden om, zelf zijn tijd moet invullen. Groen in 't Woud: 'Dan moet je heel gedisciplineerd zijn.' Van Kralingen, die verpleegkundige was bij diverse bedrijven en organisaties, vult aan: 'Het gaat om tijdmanagement waarbij van

de leidinggevende een coachende rol mag worden verwacht.' Waar het ziekteverzuim voorheen een zaak was van de directeurs, komt die verantwoordelijkheid steeds meer te liggen bij direct leidinggevendens zoals de onderwijsmanagers en de managers van de bedrijfsbureaus. Groen in 't Woud: 'Van hen wordt verwacht dat ze aan zieke werknemers vragen wat er aan de hand is en wanneer ze weer denken terug te komen. Ze krijgen dus een actievare rol en voor sommigen is dat best eng.'

na twee weken
De bedrijfsverpleegkundige en later eventueel de bedrijfsarts komen 'pas' in beeld als een medewerker twee weken ziek thuis is. De persoon in kwestie krijgt dan een oproep om zich bij de verpleegkundige te melden. Van Kralingen: 'De meesten komen binnen met een griepje maar

gesprek gaan met die leidinggevende', geeft de bedrijfsarts aan. Een duidelijk beeld hebben Van Kralingen en Groen in 't Woud nog niet, maar ze denken dat het aandeel werkgerelateerde klachten niet groter is dan elders en dat de HR daarin dus niet afwijkt van veel andere organisaties.

werkdruk

Bedrijfsarts Koen Bertels, Groen in 't Wouds voorganger, signaleerde begin dit jaar op de HR een toenemende werkdruk. Die conclusie kan het huidige medische team (nog) niet trekken. Groen in 't Woud: 'Ik heb niet het idee dat ze hier onredelijke eisen stellen. Daarnaast is het ook een kwestie van je tijd goed indelen. Dus niet eerst je lessen voorbereiden en geven, en daarna pas kijken of er nog tijd is voor het andere werk.' Van Kralingen en Groen in 't Woud zien dat sommige medewerkers heel erg gepassioneerd zijn, dat ze alles geven en over hun grenzen heen gaan. De kans op ziekteverzuim is dan groot. Groen in 't Woud: 'Je moet je daarom afvragen of je wel het perfecte moet nastreven. Je kunt ook zoveel tijd aan je werk besteden dat je kunt zeggen: Zó kan ik het verdedigen.'

JvN

Afgestudeerd

Tot 1992:
Illustratie en grafiek
Nu: Illustrator
en striptekenaar

foto: Ronald van den Heerik

SANDRA DE HAAN

'Ik wilde altijd al tekenen en in opdracht werken. De opleiding illustratie was voor mij dus een logische keuze.' Sandra de Haan (39) werkt al vijftien jaar als illustrator en sinds 2002 als striptekenaar. 'Mijn doel was mezelf onderhouden en eigen baas zijn. Dat heb ik zeker bereikt.'

Negentien jaar was Sandra de Haan toen ze in 1988 van een degelijk christelijk atheneum uit Gouda verhuisde naar de kunstacademie in Rotterdam. 'Op mijn middelbare school waren ze best streng, daarmee vergeleken leek de kunstacademie een softe boel', vertelt De Haan. 'De lessen waren erg losjes en de leraren namen het niet zo nauw met op tijd komen. De koffiepauzes leken eindeloos. Dat was niet echt motiverend voor mij. Maar de rest van de klas vond het wel prima en ik zei liever niets, want ik was toch al een beetje het onhippe meisje tussen al die

excentriekelingen. Wel kon ik mijn ei goed kwijt op de opleiding, vooral omdat ik de praktijkgerichte opdrachten erg leuk vond.' Nadat De Haan in 1992 afstudeerde, struinde zij redacties af op zoek naar opdrachten en ze trof het: Het economische tijt zat mee. De bladen hadden voldoende werk en wilden dus wel. Zo kwam De Haan als freelancer terecht bij het Rotterdams Dagblad en bij de uitgever Noordhoff en Malmberg voor het illustreren van schoolboeken. 'Daarnaast deed ik nog wat losse freelanceklusjes voor verschillende bladen. Dat ging een tijd goed tot, tien jaar na mijn start als freelancer, de grafische sector in een economische recessie terecht kwam en opdrachtgevers wegvielen. Bovendien fuseerde het Rotterdams Dagblad met het AD, waardoor veel freelancers geen werk meer hadden. Door die fusie heb ik echt moeten vechten voor mijn plek.' Maar de recessie was niet alleen een tijd van sappelen. De Haan ontdekte een nieuw talent in zich-

zelf: striptekenen. 'Ik merkte dat mijn illustratiestijl begon te veranderen in een meer stripachtige stijl, ook door de woordjes die ik in mijn illustraties gebruikte. Als illustrator vertel je altijd in opdracht het verhaal van iemand anders, maar ik had eigenlijk ook mijn eigen verhaal. In strips kon ik mijn persoonlijke grapjes en grollen kwijt en op een luchtige manier maatschappijkritiek leveren zoals in mijn vierdelige stripalbum *Teevee BlaBlazee* dat ik in eigen beheer heb uitgegeven. Daarnaast publiceer ik in het stripmagazine *Zone 5300* en op mijn eigen website.'

vergroeid met tekenen

Ondanks dat De Haan al meer dan vijftien jaar als illustrator werkt, omschrijft ze tekenen niet als haar passie. 'Het woord passie is zo platgelopen. Ik vind tekenen erg leuk en heb van mijn hobby mijn werk gemaakt. Ik ben er als het

ware mee vergroeid. Maar elke dag tekenen is niet altijd even spannend en soms is het ook gewoon saai. Daarbij komt dat freelancewerk niet zaligmakend is. Je weet niet waar je aan toe bent. Ik ben gewoon tevreden met mijn werk en blij dat ik het heb gered', aldus De Haan. Wat zou ze willen meegeven aan studenten die nu de opleiding illustratie volgen? De Haan, niet iemand van grote woorden of gewichtige adviezen, moet er even over nadenken. 'Probeer niet tien verschillende illustratoren te zijn. Zo word je gezichtsloos, terwijl je juist herkenbaar moet worden. Ga ook vooral niet anderen nadoen of met *hypes* mee. Als illustrator of striptekenaar moet je verder kijken dan de waan van de dag en dat uitdiepen in een eigen stijl. Doe dus vooral je eigen ding én doe het goed.'

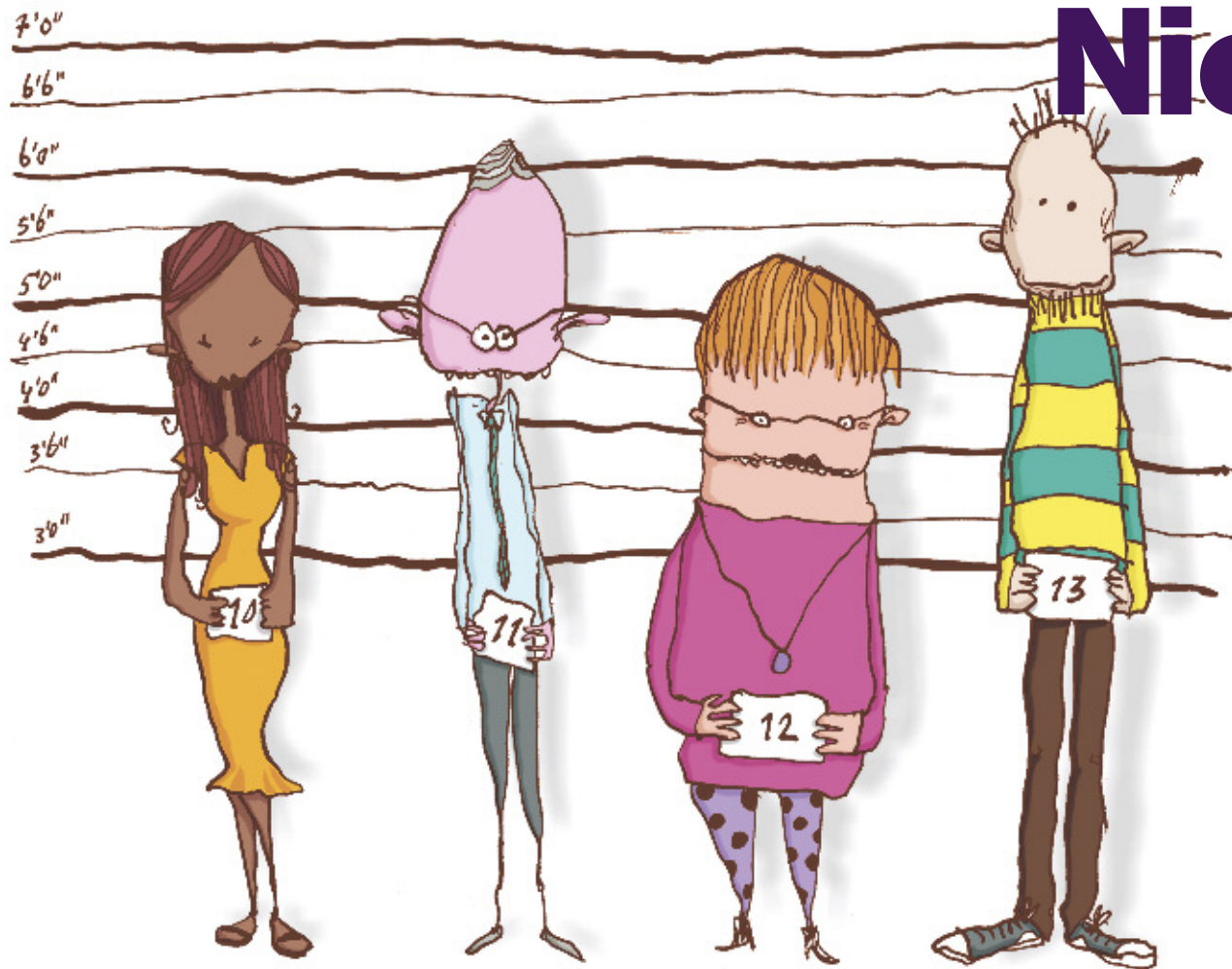
RvG

www.sandradehaan.nl

**Geleerd op de HR:
Je inleven in hoe een lezer
kijkt naar illustratie
Gemist op de HR:
praktijkgerichte informatie
over freelancen**

Curriculum Vitae

Tot 1988	atheneum in Gouda
1988-1992	hbo illustratie en grafiek (WdKA)
1992-tot nu	illustrator
2002-tot nu	striptekenaar
2008	naschoolse striptekenlessen op een basisschool

Nieuw op de HR: docentenschaal 13

Auteur: Dorine van Namen/HOP, Femke Bakkeren Illustratie: Hanneke Pleyte

Meer salaris en hoger opleidingsniveau

Met betere beloningen, meer carrièrekansen en meer invloed voor onderwijspersoneel op onderwijskundige processen wil de commissie-Rinnooy Kan het docentenvak status teruggeven. Tegelijkertijd koestert Ronald Plasterk, minister van Onderwijs, ambities om het opleidingsniveau van docenten, onder andere door promotie, te verhogen. Hierover zijn afspraken gemaakt met de HBO-raad.

'Het zijn twee parallelle trajecten', licht Johan Sevenhuijsen, directeur concernstrategie van de Hogeschool Rotterdam toe. 'De koppeling tussen opleidingsniveau en beloning is er niet meer en willen we ook niet meer. Er is in hoger onderwijsland een koppeling tussen de daadwerkelijke taak en salariering. En in dat verband is het belangrijk om opnieuw naar docentenschalen te kijken. Op de HR gaan we de functiebeschrijvingen in principe niet wijzigen, die zijn nog niet al te lang geleden vastgelegd, maar de functieprofielen gaan wel veranderen. In de onderwijsuitvoering moet meer differentiatie komen, zodat er ook carrière gemaakt kan worden langs lijnen van onderwijs en niet meer alleen langs lijnen van het management. Zo zou een docent die afgebakend vakonderwijs geeft, worden ingeschaald in schaal 10. In de schalen

11 en 12 zitten docenten die breder inzetbaar zijn en complexere vormen van onderwijs geven, bijvoorbeeld docenten die verbindingen maken tussen opleiding en beroepspraktijk. Zij zouden naar schaal 11 moeten. Een docent aan een masteropleiding zal naar schaal 12 gaan. Nieuw is dat er een functieomschrijving komt voor schaal 13 docenten. Deze docenten zullen een sleutelrol gaan spelen bij onderzoek en innovatie. Op dit moment ervaren we wat betreft kennis van onderzoeksmethoden een gat tussen lector en docent. Dat gat willen we graag dichten. Ook willen we de mensen die een centrale rol hebben bij het realiseren van de écht complexe ambities van de hogeschool daarvoor adequaat belonen. Voorlopig worden deze docenten uitbetaald door een toelage bovenop schaal 12, zodat ze op termijn naar 13 kunnen.'

opleidingsniveau docenten

Een van de manieren waarop het gat in kennis tussen lector en docent gedicht zou kunnen worden, is het stimuleren van hbo-docenten om te promoveren. De overheid zet zich daar ook voor in. Over zeven jaar moet één op de tien hbo-docenten gepromoveerd zijn, althans, dat was de wens van de minister van Onderwijs. Het is echter onwaarschijnlijk dat dit gaat lukken. Sevenhuijsen: 'De HBO-raad en het ministerie zijn inmiddels overeengekomen dat het om een inspanningsverplichting gaat, niet om een resultaatverplichting. Voor de HR zou het gaan om 150 docenten; het zal echt niet lukken zo'n aantal binnen zeven jaar door een promotietraject van tenminste vier jaar te krijgen.' Tijdgebrek speelt de hbo-promovendi parten, maar ook het nog prille onderzoeksklimaat bij hun hogeschool. 'Het is zwaar', erkent ook Farida Aarbiou van Zestor arbeidsmarkt- en opleidingsfonds hbo, voorheen het

Mobiliteitsfonds. Sinds 2005 subsidieert het fonds promotietrajecten voor hbo-docenten. Door middel van bijeenkomsten en evaluaties houdt Zestor de vinger aan de pols van de promovendi. 'Deelnemers zijn in eerste instantie docent en doen een deel van hun onderzoek noodgedwongen in hun vrije tijd. Want na vier jaar houdt de financiering op.' Voorzitter Gert-Jan Tommel van Promovendi Netwerk Nederland (PNN) maakt zich zorgen. 'Wie fulltime aan zijn onderzoek kan werken, doet gemiddeld vierenhalf jaar over een bèta-promotie en zes jaar over een alfa- of gamma-promotie. Dat kan uiteraard sneller, maar in vier jaar tijd parttime promoveren? Petje af als dat met goed gevolg lukt.' Het is niet bekend of er al hbo-promovendi zijn afgehaakt. De tachtig docenten die Zestor subsidieert zijn nog volop bezig, weet Aarbiou. Drie zijn er zelfs al klaar. Ze stapten in de subsidieregeling, terwijl ze al met hun promotieonderzoek bezig waren.

ontbreken onderzoeksklimaat hbo

Zestor gaf in 2005 het startschot voor een heus promotiegolfje in het hbo. Het fonds bood aanvankelijk veertig vouchers aan, waarmee een docent vier jaar lang, één dag per week wordt vrijgeroosterd voor onderzoek. Vanwege de enorme belangstelling schroefde Zestor het aantal vouchers op naar tachtig. Alle disciplines waren vertegenwoordigd. De gemiddelde leeftijd van de deelnemers was 44 jaar, en het waren allemaal docenten die tien tot twintig jaar in dienst waren. De subsidieregeling werd in 2006 'overgenomen' door het ministerie. Voormalig staatssecretaris Rutte sprak met de HBO-raad af dat er meer hoogopgeleid personeel moest komen om de ambities van de hogescholen met masteropleidingen, lectoraten en toegepast onderzoek te kunnen waarmaken. Sindsdien krijgen de instellingen onder meer subsidie om docenten te laten promoveren; samen inmiddels vijf miljoen euro per jaar, verdeeld naar grootte van de instelling. Universiteiten die de promotor van het traject leveren, krijgen eenzelfde bedrag. Daarnaast ontvangen zij de bonus voor elke afgeleverde promovendus.

levenswerk

Behalve tijdgebrek valt ook het ontbreken van een goed onderzoeksklimaat menig hbo-docent zwaar, blijkt uit evaluaties. Iets wat Hanze-lector Cees Tempelman kan beamen. 'Daar komt bij dat de meeste hbo-promovendi weinig of geen onderzoekservaring hebben en zelden artikelen publiceren. Hun promotieonderzoek dreigt daardoor een soort levenswerk te worden dat in veel gevallen zal verzanden.' Bijkomend obstakel is dat de hbo-promovendi vanuit de hogeschool én de universiteit worden begeleid. PNN-voorzitter Tommel hoort hen weleens klagen dat het 'vechten voor je eigen plek is'. 'De promotor van de universiteit wil het onderzoek de ene kant op sturen terwijl de co-promotor in het hbo, meestal een lector, de andere kant uit wil.' Het zou volgens hem beter zijn dat de twee begeleidende partijen eerst samen de inhoud van projecten bespreken, en er dan pas een geschikte persoon bij zoeken. De vraag of de ontwikkeling al invloed heeft op onderwijs en studenten, komt eigenlijk te vroeg. Her en der worden minoren voor onderzoeksvaardigheden ontwikkeld. Maar het heeft zijn tijd nodig, meent Johannes Van der Vos, medewerker van de HBO-raad. 'We zitten in de pioniersfase. Het is net als met de lectoren, het moet zich uitbreiden als een inktvlek.'

Promoveren op de HR

Op de Hogeschool Rotterdam hebben acht HR-medewerkers een promotievoucher gekregen. Rinus Feddes is een van hen en verbonden aan het Instituut voor Management Opleidingen. Hij doet zijn promotieonderzoek bij de Kenniskring Arbeid en Gezondheid. 'Mijn onderzoek gaat over wat de betekenis is van situaties waarin mensen praten over iemand die er niet bij is. En: wanneer wordt het roddelen?' Veldonderzoek bij een niet nader te noemen Rotterdamse organisatie en informatie uit het keuzevak dat hij over roddelen gaf, maken deel uit van het onderzoeksmateriaal. Feddes vindt het vanwege de schaalvergroting, in bijvoorbeeld het onderwijs, belangrijk dat er meer aandacht komt voor informele communicatie. Daarbij benadrukt hij dat deze vorm van informele communicatie, waar roddelen deel van uitmaakt, zowel negatieve als positieve invloed kan hebben op het functioneren van een organisatie. Het college van bestuur acht het onderzoek van belang voor de HR en roosterde Feddes daarom twee dagen per week vrij. Eén dag wordt betaald door de HR, de andere door het ministerie van Onderwijs.

JvN

Potjes

De opzet en financiering verschilt per promotietraject. Voor het onderzoek wordt de docent twee tot drie dagen per week vrijgehouden en vervangen. De meeste hogescholen laten de docenten praktijkgericht onderzoek doen in een kenniskring met de lector als co-promotor. Het traject wordt daarmee deels betaald uit potjes van het lectoraat. Daarnaast is er geld van Zestor en het ministerie. Ook de meeste begeleidende universiteiten betalen mee. Ze leveren de subsidie van het ministerie in om de docent vrij te roosteren, of besteden een deel van de promotiebonus. De animo onder hogescholen is groot. Hoeveel hbo-docenten er momenteel promoveren, kan de HBO-raad niet zeggen. Precieze deelnamecijfers per hogeschool worden in de komende jaarverslagen verwacht. Op de Hogeschool Rotterdam zijn tot nu toe acht promotie-vouchers uitgereikt. Er is budget om per jaar zes tot acht docenten toe te voegen. 'In totaal zijn er dan ongeveer dertig docenten aan het promoveren *in steady state*', verklaart directeur concernstrategie Johan Sevenhuijsen.

Awakenings

GEWELDIG FEEST met verdacht goede sfeer

Met een goedgevulde maag vertrek ik met drie vrienden vanuit woonplaats Utrecht richting Rotterdam. Ervaring met de vorige editie van Awakenings in de Gashouder te Amsterdam doet ons vermoeden dat de komende nacht er een vol dreunende beats, indrukwekkende lasers en een geweldige ambiance wordt.

Hoewel geen van ons van huis uit technoliefhebber is, spreekt zo'n groots feest als Awakenings toch wel aan. Zeker nadat de fel-begeerde kaartjes wekenlang door onze kamers hebben gezworven,

en het feest door ons hoofd, begint de zin wel erg stevige vormen aan te nemen naarmate de Graansilo steeds dichterbij komt. Tegen halfeen stappen we metrostation Maashaven uit, pal

naast de grote oude silo waar we de rest van de nacht zullen doorbrengen. De stoep richting de container die zich 'ingang' noemt, staat vol met schreeuwerige kaartjesop- en verkopers. Ook de nodige politie is aanwezig, maar houdt zich op de achtergrond. Het controleren op wapens en drugs wordt aan de in zwart uitgedoste medewerkers van Awakenings zelf overgelaten, en opstootjes of agressief gedrag zijn er niet. De sfeer is goed.

raketijsjes

Omdat we niet bekend zijn met de Now&Wow is de Graansilo nieuw terrein. Het gebouw bij de Maas heeft van binnen een harde, industriële uitstraling. Via een viezige gang, die rechtstreeks uit een underground krakershol lijkt te zijn geplukt, komen we uit in de Chill, een ruimte tussen de

twee hoofdzaal waar feestgangers even kunnen bijkomen van het geweld dat uit de enorme boxen op de dansvloeren knalt. De banken in het midden van de ruimte zitten vol mensen, waardoor op de randen van barretjes en op de grond tegen muren alternatieve zitplaatsen worden gevonden door technoliefhebbers die even rust nodig hebben of met hun mobieltje contact proberen te leggen met zoekgeraakte vrienden. In de hoek staan massagetafels waar mensen met ontbloot bovenlijf zich laten verzorgen, terwijl bij de ijsjes- en bananenbar een forse jongen met ringbaard twee handen vol raketijsjes koopt om deze vervolgens aan toevallige voorbijgangers uit te delen. De sfeer is goed.

de lift

Omdat wij nog lang niet aan rust toe zijn, besluiten we meteen maar Factory 10, de vanavond voor het eerst geopende zaal, op te zoeken. Deze zaal ligt op de tiende verdieping van de Graansilo, wat betekent dat we met liften op en neer moeten. In het midden van de lift staat een ietwat bleke jongen met glazige ogen en een grijns van oor tot oor voor zich uit te staren. 'Heb je het leuk?' vraagt de min of meer tegen hem aan gedrukte liftgenoot hem. 'Jaaa, fantastisch!' Helemaal nuchter klinkt hij niet. 'Je beseft wel dat je nu in de lift staat?' De bleke jongen zegt dat inderdaad te beseffen en lachend nemen de twee bij het opengaan van de liftdeuren afscheid van elkaar door een wederzijdse schouderklop alsof ze al jaren bevriend zijn. De sfeer is goed.

vette beats

En de muziek ook. De voor ons tot dat moment onbekende Pacou zorgt er vanaf kwart voor een in zaal 2 voor dat de jongste nachtelijke uurtjes voorbij vliegen zonder dat we er erg in hebben. Pas als de daaropvolgende dj, Joey Beltram, rond half vier is uitgedraaid, beseffen we dat het misschien ook weleens tijd wordt zaal 1 en de kelder met een bezoek te vereren. Deze laatste blijkt een beetje te krap naar onze smaak, maar zaal 1 is net als zaal 2 en Factory 10 niets minder dan indrukwekkend. De lichten, rook en lasershow zijn niet zo immens als in de Gashouder maar dj's Cari Lekebusch en Bas Mooy maken dit meer dan goed. Vooral deze laatste lijkt niet te houden; zo droog als zijn kop is, zo vet zijn z'n beats. Onvermoeibaar houdt hij de grote zaal tot diep in de ochtend dansend. De sfeer is goed.

Als we met z'n vieren toch best uitgeput rond acht uur de Graansilo uitstropelen, schijnt de zon ons inmiddels flink tegemoet en kunnen we maar één ding concluderen: Dit was een geweldige feest. En de sfeer? Die was goed... al zal dat niet in de laatste plaats zijn doordat de vele waterdrinkende bezoekers dat echt niet deden omdat ze moeten Bob'en.

AvW

Column

foto: Levien Willemsse

Stress der studenten

Het begon met een sms-je: 'Wat flik je me nou?' De afzender was Nataly, een studente die ik een jaar eerder had ontmoet tijdens het maken van een reportage over Huize de Kurkentrekker. Het sms-je detoneerde in mijn inbox. Ik was net vader geworden, en had talloze geluksberichtjes mogen ontvangen. Ik dacht aan een misverstand. Maar Nataly was ziedend toen ik haar opbelde: 'Er staat een foto van mij in *Erasmus Magazine!* Waarom heb je die foto naast je verhaal gezet?' Automatisch zei ik: 'Ik ga niet over foto's, daar is een beeldredactie voor.' Maar Nataly was niet te sussen. De volgende dag fietste ik naar de universiteit en pakte *EM* uit een rek. Ik vond mijn verhaal en zag ook de foto, maar van Nataly was geen spoor. Ja, verscholen achter een hand die een glas wijn vasthoudt. Waarom zo'n stress? Een aantal dagen later las ik: 'Universiteitsblad in de vuilnisbak.' Het persbericht vermeldt: 'Een ironisch geschreven "academisch ABC" waarin eerstejaars wordt uitgelegd wat termen als ontgroening, disputen, feuten en mores betekenen, schoot de Rotterdamse Kamer van Verenigingen in het verkeerde keelgat. [...] In een ander artikel werd een studentenhuus genoemd als voorbeeld van een foute plek waar een eerstejaars zich beter niet kan vertonen. Dat samen leidde tot de oproep om *Erasmus Magazine* uit de distributiebakken te halen.' Het artikel was van mijn hand. Ik had over Huize de Kurkentrekker geschreven: 'De naam zegt het al: hier wordt niet gestudeerd, hier wordt geslemt, gedronken en gezopen. Ik geloof dat er ook studentenhuizen zijn met namen als De Coffeeshop en De Snelle Wip. [...] Wil je je studie voortvarend beginnen? Zoek dan naar een studentenhuus met een naam als De Stofzuiger, De Waterkoker of De WC Eend.' Preses Dorien Roerink van de Kamer: 'Eerstejaars – en hun ouders – zijn vaak nog niet in staat om artikelen met een knipoog te lezen.' Dus, als ik het goed heb, denkt Dorien Roerink dat er werkelijk eerstejaars zijn die op zoek gaan naar studentenhuizen De Stofzuiger en De WC Eend. Wat een stress. Maar het is nog niet alles. Roerink noemt het weggoien van het universiteitsblad 'een ludieke actie'. Het is bedrevend, nee angstaanjagend, om te weten dat er studenten zijn die zo krampachtig redeneren en over zo weinig creativiteit beschikken dat iets weggoien ludiek is.

Ernest van der Kwast is auteur en organisator van literatuurfestivals zoals Nur Literatuur.

Ernest van der Kwast

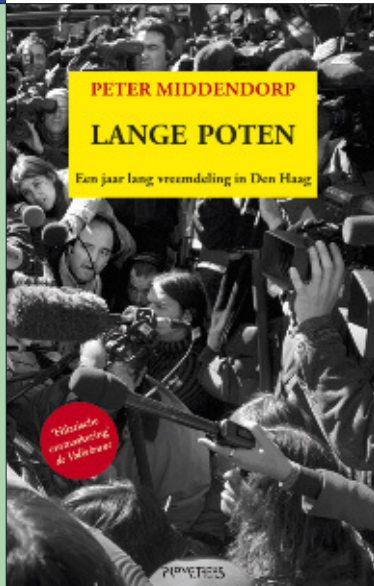

CoBra's fantasieën leven weer in Stedelijk Museum Schiedam *****

Felgekleurde, simpele maar tegelijkertijd onbegrijpelijke vormen en wezens komen op je af als je de jubileumtentoonstelling *60 jaar CoBra, De kleur van vrijheid* in het Stedelijk Museum Schiedam bezoekt. Samen met de eigen CoBra-collectie toont het museum de belangrijkste geleende werken uit particuliere verzamelingen. De Schiedamse CoBra-collectie werd al in de jaren vijftig opgebouwd, toen nog maar weinig musea hedendaagse kunst verzamelden. Daarmee heeft de Schiedamse verzameling, samen met die van het Stedelijk Museum Amsterdam, de belangrijkste vroege CoBra-collectie, met werken van de Nederlandse kunstenaars Karel Appel, Constant en Corneille. Deze groep richtte in 1948 samen met de kunstenaars Christian Dotremont, Joseph Noiret (België) en Asger Jorn (Denemarken) de CoBra-beweging op. CoBra stond bekend als een groep voorvechters van een nieuwe wereld zonder beperkingen en regels, en een vrije loop van de fantasie. En dat is te zien. Van alle kanten wordt de kijker besprongen door half mens half dierachtige wezens, insecten en andere onbenoembare objecten. Voortdurend ben ik in discussie met mezelf, want wat is het nou dat ik zie? Kijk ik met mijn linkeroog, dan zie ik een paard, met mijn rechteroog een kip en als ik er maar lang genoeg naar tuur word ik er zelfs kippig van. Er wordt weleens gezegd dat deze kunstwerken door kinderen gemaakt hadden kunnen zijn. Wie dat vindt, wordt op de tentoonstelling door Karel Appel uitgedaagd om één van zijn schilderijen na te tekenen. Laat dat nou toch net iets moeilijker te zijn dan gedacht. Onder de indruk, maar lichtelijk verwaasd verlaat ik het museum.

RvG

Tot 30 november 2008
www.stedelijkmuseumschiedam.nl

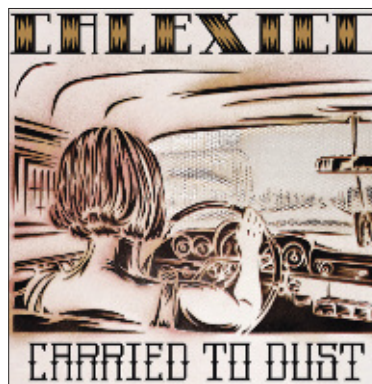

Verhelderende parlementaire soap *****

Het was niet te missen, de afgelopen weken: het verschijnen van de gebundelde Binnenhof-columns van Peter Middendorp *Lange Poten*. Als er een kritische publicatie over de journalistiek uitkomt – denk aan Joris Luyendijks *Het zijn net mensen* – zijn diezelfde journalisten er als de kippen bij om daar *en masse* over te berichten. Zo ook bij *Lange Poten*. Van september 2007 tot juli 2008 woonde Middendorp in Den Haag en deed hij in *De Pers* verslag van wat zich in en om het Binnenhof afspeelde. Middendorps boek laat zich op twee manieren lezen: als een parlementaire soap vol smeugige

relletjes en roddeltjes over Ferry, Rita, Geert en Mei Li, óf als een verhelderend werkje voor de nieuwsconsument die nu ook van Middendorp hoort: Neem het nieuws met een korreltje zout. *What you see, is not what you get*. Politici en journalisten doen alsof hun werelden gescheiden zijn en objectieve verslaggeving mogelijk is. Maar beide groepen hebben dezelfde belangen. De journalist wil 'nieuws' op de voorpagina, de politicus wil in chocoladeletters een plek op diezelfde voorpagina. En daarbij is nieuws pas nieuws als iedereen het heeft. Gortdroog, en dus des te komischer, beschrijft Middendorp hoe dat nieuws ontstaat en hoe onbegrijpelijk dat is voor een buitenstaander. Waarom zit hij als enige op de perstribune naar saaie Kamerdebatten te luisteren? En waarom lijken Kamerleden in de pers altijd enorm boos en verontwaardigd, terwijl de werkelijkheid van het Binnenhof die 'van een koffieautomaat op kantoor' is en iedereen eigenlijk heel lief en aardig voor elkaar is. Vanuit zijn positie als buitenstaander mogen we met Middendorp meekijken. We hoeven met niemand een deal te sluiten, we hoeven niemand's vriend te zijn. En dat levert een heel andere werkelijkheid op dan die van het

EvdM

Herinneringen aan de zomer *****

Oké, de zomer kende dit jaar niet bijzonder veel zonnuren, maar de herfst is wel dé periode om te verlangen naar zonniger tijden. En als je behoefte hebt aan muzikale ondersteuning bij de herinneringen aan sangria op een buitenlands terrasje, mooie momenten met een vakantie-liefde of een echte roadtrip door een desolaat landschap, is de nieuwe cd van Calexico *Carried to dust* erg fijn. De muziek op dit album gaat moeiteloos over in verschillende stijlen. Soms hoor je een surfsound, dan weer Mexicaanse invloeden met blazers gevolgd door een Spaanstalig duet waar bijna de Volendamse palingsound in te herkennen valt. Het is in ieder geval muziek om met je ogen dicht lekker bij te fantaseren. Als je goed luistert, dan hoor je tijdens *Hole in the hand* een autorit op een verlaten weg, een tussenstop in een louche bar met een whiskydrinkende muzikant. Al met al is *Carried to dust* alweer het zesde album van de mannen uit Tucson, Arizona, een fijne luisterplaat. Een paar saai, uit de toon vallende nummers daargelaten. Het eerste nummer, *Victor Jara's hand*, knalt er lekker in en na een muzikale reis langs vele stijlen eindigt de cd met *Contention city*, een nummer dat een melancholische stemming oproept. Geen lekker zomer-gevoel meer, de herfst is gearriveerd.

MG

Met dank aan Sarah *****
Kouder dan ijs. Bij het zien van deze songtitel denk je al: echt iets voor BLØF. Sterker nog: Je hoort het Paskal Jakobsen al zingen. Op *Oktober* staat meer vertrouwd geluid. De vraag is of dat anders kan met het zeer aanwezige stemgeluid van de zanger van de Zeeuwse succesformatie. Kan Paskal anders? Volgens BLØF wel,

want in vergelijking met vorige albums is *Oktober* rustiger, ingetogener, akoestischer en donkerder van toon, schrijft de band op zijn website. Toch zal het nieuwe album de fan grotendeels vertrouwd in de oren klinken. Vertrouwd, degelijk, inwisselbaar voor veel eerder BLØF-werk. Gewoon BLØF dus. Maar dan is daar Sarah Bettens. Op twee nummers vormt de Vlaamse zangeres – bekend van *K's Choice* – een duet met Paskal. Dat is mooi, springt er in positieve zin uit. Het is naar mijn bescheiden mening (een echte BLØF-fan ben ik niet...) meer een verdienste van Sarah dan van Paskal. Mijn vraag is dan ook of Sarah meegaat (mag?) met de club- en de theater-tour waarmee de band dit najaar en komend voorjaar langs de zalen trekt. Voor de BLØF-fan kan die tour dan, en de cd sowieso, niet anders dan een uitnodiging zijn het andere werk van Sarah Bettens te ontdekken.

JvN

Death Race, adrenalinefilm met een snufje moraal *****

Rondvliegende raceauto's, een hoge dosis geweld, mooie gespierde mannen en druipende bloedsporen, dat is *Death Race*, een remake van *Death Race 2000* uit 1975. De 2008-versie, geregisseerd door Paul W.S. Anderson, vertelt het verhaal van een onterecht veroordeelde ex-coureur die het in een autorace moet opnemen tegen andere gevangenen. Dat doet hij niet als zichzelf, maar als autoracelegende Frankenstein. In ruil hiervoor kan hij zijn vrijheid terug krijgen. Een smerige intrige ontpopt zich. De personages worden vertolkt door Jason Statham (*Snatch*), Tyres Gibson (*2 fast 2 furious*), Jan McScane en Joan Allen (*The Bourne Ultimatum*). Stuk voor stuk zetten zij ijzersterke personages neer: van koelbloedige wreker tot slinkse ijskoningin. De actrice Nathalie Martinez (*Saint & Sinners*) brengt met haar rol als knappe en wulpsen running-mate van Jason het babe-gehalte behoorlijk op niveau. Zoals de trailer al liet zien, bevat *Death Race* kilo's geweld, liters bloed, een snufje humor en een flinke dosis adrenaline. Maar dat is niet alles. De film bevat zowaar een verhaal. Een verhaal over wraak, verraad en principes. Het heeft niet al te veel om het lijf, maar het levert toch een actiefilm op met een beetje moraal. Net als veel genrefilms is *Death Race* wel heel voorspelbaar. Je ziet de wendingen en climaxen lang van tevoren aankomen en dat is jammer, al zal de actiefilm liefhebber er misschien niet om malen. Een 'must see movie' is het niet, maar wel een spannende actiefilm voor als je daar even zin in hebt.

RvG

Win een Death Race-pakket

Check de prijsvraag op www.profielen.hro.nl

Alles over eten bij www.food-info.net *****

Wederom is een nieuw studiejaar gestart en daarmee zijn er dus ook weer een hoop nieuwe studenten die onverbiddelijk voor zichzelf moeten zien te zorgen. Boodschappen doen, wassen (zowel kleding als zichzelf) en koken lijken wel bezigheden van een andere planeet, zoveel problemen kunnen ze veroorzaken. Aankloppen bij ervaren studenten biedt vaak geen uitkomst, aangezien ook zij nog steeds leven van pizza's en simplistische pasta's. Maar er is weer eens hulp van het internet: food-info.net komt van de uni van Wageningen, waar ze ontzettend veel weten over eten. De site is toegankelijk voor ongeveer alle talen ter wereld, dus geen excuses meer: Vanaf nu kan iedereen verantwoord en gezond eten! Behalve een hoop bèta-informatie over ingewikkelde E-nummers en eiwitstructuren, vind je er namelijk alles wat je moeder je nog niet verteld heeft over voedsel. Verwacht geen recepten, maar wel de allerbeste tips over hoe je aardappels moet bewaren, wat de beste manier is om je bevroren vlees te ontdooien (in koud water) en wat je moet doen bij een voedselvergiftiging. Bovendien kan je er ook vinden dat de naam avocado afstamt van het Indiaanse woord voor testikel en meer onzinnige feitjes over niet-schuimend bier in de ruimte en de definitie van junkfood. Alles bij elkaar biedt food-info.net een hoop informatie over voeding, wat je als student natuurlijk ook compleet in de wind kan slaan. Want wat is nou een studententijd zonder vastgekoekte voedselresten in de keuken en al die lekkere E621 in de nummers 58 en 34 van de Chinees?

RJ

recensies

PROFIELEN.HRO.NL
elke dag vers onderwijsnieuws

Meelopen met ...

schoonmaakster Violet Voortman

Je komt elkaar tegen op de gang en bij de koffieautomaat, maar wat doen al die medewerkers en studenten van de hogeschool eigenlijk? Als een nieuwsgierig Aagje volgt *Profielen* elk nummer een (On)bekende Medebewoner. Ditmaal mochten we meelopen met Violet Voortman, schoonmaakster op de locatie Kralingse Zoom.

foto's: Jos van Nierop

07.00 uur

De hoofdingang is nog dicht en binnen is nog geen student te bekennen. Violet is er wel, net als twaalf van haar collega's van schoonmaakbedrijf ISS. Vandaag zijn een paar collega's vrij, dus steekt coördinator Violet zelf ook de handen uit de mouwen. Samen met Said 'doet' ze de grote computerruimte op de eerste etage. Violet veegt, Said neemt de bureaubladen af met een natte doek en haalt de rommel weg. 'Ze laten alles op tafel staan', aldus Said terwijl hij een koffiebekertje weghaalt. Violet valt het op dat er vooral in computerlokalen wordt gegeten en gedronken. 'Terwijl dat niet mag, maar je vindt er veel rommel.' Gekauwd wordt er ook: Eenmaal per jaar worden alle tafels omgekeerd en van kauwgom ontdaan. Resultaat: een emmer vol kauwsels.

07.45 uur

Said haalt koffie die in het grandcafé wordt opgedronken. Naast zijn dagelijkse poetswerk is Said ook van het vloeronderhoud. Ongeveer viermaal per jaar wordt de vloer met reinigingsmiddel schoongemaakt waardoor de vloer als het ware opengaat, legt Said uit. 'Met spraywas breng je er dan weer een toplaagje op aan.'

09.20 uur

Voor de eerste schoonmaaksters zit hun taak erop. Zij gaan naar huis. Violet en collega Iris nog niet. Met een bekertje koffie erbij lachen de twee zich rot. Regelmatig valt de naam van 'meneer Molier', een van de instituutsdirecteuren. Iris wordt zenuwachtig als ze hem in de gang tegenkomt. 'Hij is mijn schatje, haha.' Heel makkelijk schakelt Violet weer over op serieus en vertelt over de kleuren van de schoonmaakmiddelen en -doekjes. 'Veel medewerksters kunnen niet lezen, dus werken we met kleuren. Groene doppen, etiketten en doeken zijn voor de vloer, rood is voor het toilet.'

09.45 uur

Naast de reguliere werkzaamheden is er vandaag een extra taak: lokaal K. W2.111 is onlangs gesplitst in twee kamers en moet schoon worden opgeleverd. Een klus voor Said en Violet, beiden al vele jaren werkzaam op de Kralingse Zoom. Violet zegt het nog steeds erg gezellig te vinden tussen de jongeren. Er zijn slechts enkele minpuntjes. 'Sommige studenten laten merken dat wij minder zouden zijn dan zij. Ik denk dan: Joh, jij moet nog beginnen.' Ook wordt er weleens iemand boos dat hij niet kan plassen als het toilet net wordt schoongemaakt. En dan zijn er buitenlandse studenten van de Rotterdam Business School die 'naast de pot piesen'. 'In veel landen doen ze hun behoefte in een gat in de vloer. Hier zie je weleens voetafdrukken op de bril', vertelt Violet over een verhoogde hurkstand die voor nogal wat smerigheid kan zorgen. 'Het is in het verleden erger geweest maar we doen die toiletten nog steeds drie keer per dag.'

JvN